

Upor je bil edina pot

Preteklo je že štirideset let od tiste usodne pomladi leta 1941, ko je slovenski narod skupaj z drugimi jugoslovanskimi narodi zadela najhujša nesreča, ki more zadeti kakšen narod: lačni in grabežljivi sosedje so ga razkosali in obsodili na smrt.

Mineva tudi štirideset let, ko se je v Beogradu pod vodstvom tovariša Tita sestal politbiro KPJ in sprejel zgodovinski sklep, s katerim je pozval vse jugoslovanske narode k uporabi proti okupatorju, za osvoboditev zaslužene domovine in v boj za boljše in pravičnejše življenje delovnih ljudi naše dežele.

Odziv temu sklepu KPJ, ki je pomenil edino možnost za vse narode in narodnosti Jugoslavije, je bil silovit. Iskra upora je zanela mogočen plamen boja proti sovražnikom po vsej naši domovini. Boj za osvoboditev je plamtel neizprosno in zmagovito, ker ga je idejno, politično in organizacijsko vodila KP, prekaljena v dolgoletnih revolucionarnih bitkah in sposobna, da poleg glavnih programskih ciljev, ki so kot skupna ideja vodili vse jugoslovanske narode v tem boju, vzbudi v ljudeh vso ustvarjalnost, iznajdljivost in samostojnost. In v tem neenakopravnem boju proti številčnemu in tehnično nekajkrat močnejšim sovražnikom se je hkrati kovalo nerazdruženo bratstvo in enotnost jugoslovanskih narodov, ki v žaru revolucionarnega poleta in v skupno preliti krvi predstavlja osnovno pridobitev narodnoosvobodilnega boja jugoslovanskih narodov in ki nam je tudi danes porok za naš obstoj in razvoj. Zato je prav, da ob takih in podobnih obletnicah, zlasti pa ob letošnji, ponovno poudarimo neprestano živo aktualnost te

resnice in da se vsaj bežno dotaknemo najpomembnejših dejstev, ki so bila odločilna za razvoj narodnoosvobodilnega boja na Slovenskem.

Med najpomembnejšimi revolucionarnimi dosežki je ustanovitev KPS leta 1937, ki je s sprejetim zgodovinskim dokumentom na ustanovnem kongresu na Čebinah postala močna revolucionarna sila, sposobna že pred drugo svetovno vojno mobilizirati najširše ljudske množice v skupni akciji za obrambo svojih nacionalnih in socialnih pravic. Izredno velik pomen za revolucionarno akcijo slovenskih ljudskih množic je imela knjiga „Razvoj slovenskega narodnega vprašanja“ iz leta 1938, katere avtor je bil Sperans — tovariš Edvard Kardelj. V tej knjigi je celovito podana analiza nacionalnega vprašanja in napovedan tudi bodoči razvoj: boj slovenskega ljudstva za svoje nacionalne in socialne pravice in s tem tudi za svoj obstoj na tem koščku zemlje. Zato ni nič bolj razumljivega, kot je bila ustanovitev Osvobodilne fronte slovenskega naroda v aprilu 1941, takoj po okupaciji in razkosanju naše dežele. Zlasti pa je izrednega pomena program OF — program trpečega ljudstva, ki ima prvič v zgodovini priložnost, da se bori za svoje interese in da se tako obdrži na tako izpostavljenem koščku zemlje, kot je Slovenija.

Daljnovidnost take usmeritve se je pokazala prav kmalu. Slovenija, razdeljena med tri okupatorje, se je znašla v vrtincu usodnih dogajanj, ki so previla našemu narodu s popolnim uničenjem. Nemški nacistični okupator, ki je zasedel pretežni del Slovenije, je takoj začel ure-

sničevati svoj peklenški načrt, kako spet napraviti to deželo nemško. Logika tega uničevalnega načrta je bila zelo jasna: odstraniti najprej tiste, ki so predstavljali organizirano silo. Zato so najprej začeli zapirati komuniste in druge napredne ljudi, nato pa pričeli z množičnim izganjanjem inteligence in drugega prebivalstva, zlasti kmečkega, ki je najbolj navezano na svojo zemljo in ga je zato bilo treba še bolj temeljito izkoreniniti.

Sistematične in organizirane priprave na upor so privedle do tega, da je bilo v Sloveniji že 22. junija, točno na dan napada Hitlerjevih hord na Sovjetsko zvezo, ustanovljeno glavno poveljstvo slovenskih partizanskih čet. V Sloveniji so se zelo hitro pojavile prve partizanske enote, ki so že v začetku osvobodilne borbe dosegle pomembne uspehe, zlasti pa je njihov velik pomen v tem, da je slovensko ljudstvo prvič v svoji zgodovini organiziralo lastno ljudsko vojsko, ki je bila realno zagotovilo, da bo v skupnem boju vseh jugoslovanskih narodov in narodnosti odigrala odločilno vlogo pri osvoboditvi naše domovine.

Primer usode slovenskega naroda v osvobodilni vojni jugoslovanskih narodov in narodnosti nam prepričljivo govori, da ni bistven in odločujoč element številčnost nekega naroda, pač pa njegova enotnost, trdnost in odločenost, da se bojuje za pravično stvar, zaradi česar je nesporen rek, ki pravi, da je narod, ki se je pripravljen boriti za svojo svobodo, resnično nepremagljiv. In če s tega zornega kota pogledamo na sedanjo stvarnost v Jugoslaviji, potem lahko z vso odločnostjo trdimo, da je lahko samoupravni sociali-

stični razvoj Jugoslavija-uspešen le, če se bomo neprestano bojevali za uveljavljanje revolucionarnega poslanstva delavskega razreda in če bo sproščena neprecenljiva ustvarjalnost vseh ljudskih zmogljivosti. To je mogoče samo ob popolni nacionalni enakopravnosti in suverenosti ter v njenem nadaljnjem razvoju. Naš socialistični sistem samoupravnih odnosov pojmujemo kot proces, ki na najbolj priroden način zagotavlja avtentične interese posameznika, delovnih organizacij, republik in pokrajin. To pomeni dosledno nadaljevanje naše revolucije, ki samo tako ne more zastareti in ki lahko samo tako postaja last najširših množic, zlasti pa mlade generacije, ki mora z vsakim dnevom bolj prevzemati odgovornosti za razvoj v prihodnosti. To je tudi edini način, da naša mlada generacija v revolucionarnih tradicijah ne bo videla le svetlinje, ki služi sama sebi in je povzdignjena nad stvarnost, pač pa izročilo in navdih za nove preizkušnje in napore, ki jih tudi v prihodnosti ne bo manjkalo.

Zadnjih štirideset let, vključno z vstajo jugoslovanskih narodov, ki jo praznujemo 4. julija, je polno revolucionarnih dejanj od krvavih bojov v revoluciji do prvih korakov v svobodni socialistični domovini. Ni prvič, da nam skušajo kratiti našo neodvisnost, tako nekateri reakcionarni krogi v tujini kot doma, ki so zaradi svojega dogmatizma še sami prišli v zagato, pa bi kljub temu radi krojili usodo še drugim. Zato nam tudi sedanji položaj na Kosovu ne sme jemati poguma. Zavedati se moramo, da smo prestali še mnogo hujše preizkušnje in da nas je vodila pot skozi

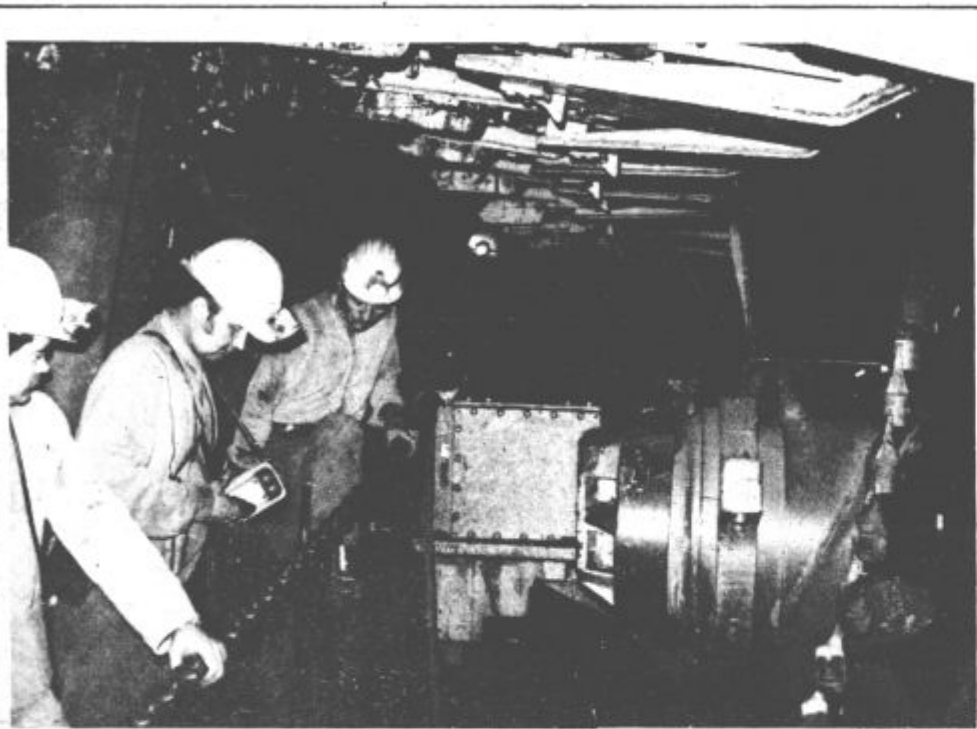
Ive Šubic: Na kurirski stezi

mного večje težave in stiske. Naša najnovejša zgodovina nam potrjuje pravilno usmeritev naše partije, ki je vselej kljub raznim težavam znala povesti jugoslovanske narode v boj tudi proti lastnim slabostim in napakam, iz česar je črpala tisto notranjo moč, da je bila vedno in povsod sposobna rešiti še tako težke

probleme svojega revolucionarnega razvoja.

To so tudi najdragocenejša izročila naše revolucionarne poti, zlasti tiste, ki smo jo pričeli pred štiridesetimi leti in kateri bomo na čelu z našo zvezo komunistov ostali zvesti tudi v prihodnje.

Občinski odbor
ZZB NOV Velenje

Rudarji, srečno za praznik

Naše mesto je praznično okrašeno. Danes slavijo rudarji, kajti 3. julij je njihov stanovski praznik. Ta dan so se zbrali slovenski rudarski kolektivi za svoj dan v spomin na dogodke leta 1934, ko so rudarji iz Hrastnika v jami Ojstro začeli gladovno stavko ter tako opozorili takratne oblasti na nemogoče razmere in pravice, v katerih so živeli in delali.

Pred našimi rudarji so vsako leto večje zahteve zaradi izredne dragocenosti premoga, tega črnega zlata. Lani so prvič v zgodovini nakopali 4.700.000 ton in enak proizvodni načrt so sprejeli tudi za

letos. Polletni proizvodni rezultati kažejo, da to svojo obljubo tudi držijo. V sredo zjutraj so nam že sporočili, da so izpolnili načrt za prvo polletje, saj so nakopali v šestih mesecih letos kar 2.477.000 ton lignita, kar je za 57.270 ton več kot so predvidevali z operativnim proizvodnim načrtom. Samo v juniju so rudarji nakopali 430.000 ton premoga, na dan pa so v šestem mesecu poprečno nakopali 18.695 ton, v prvem polletju pa je znašala poprečna dnevna proizvodnja 17.906 ton nakopanega lignita.

S tem pomembnim uspehom bodo rudarji in drugi de-

lavci rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje proslavili današnji dan. Slavje se bo začelo že nekaj pred deveto uro, ko bo po ulicah Velenja krenili tradicionalen sprevod rudarjev v svečanih oblekah in drugih proti mestnemu kotalkališču, kjer se bo ob 9. uri začela osrednja proslava. Po proslavi se bodo rudarji zbrali na prostoru pri velenjskem gradu na tradicionalnem tovariškem srečanju.

Ce bo deževalo, bo proslava v Rdeči dvorani.

Rudarji, za vaš praznik vam iskreno čestitamo!

Praznik krajeve skupnosti Pesje

Pomembne delovne zmage

Krajanje Pesja so si izbrali za svoj praznik 7. julij. Slavijo ga v spomin na noč leta 1941, ko so komunisti in skojevci, med katerimi jih je bilo tudi več iz Pesja, uspešno izvedli napisno akcijo v Šaleški dolini. Prvič so slavili 7. julij kot praznik lani, letošnjega pa bodo proslavili danes. Slovesnost bodo združili s pomembnimi delovnimi zmagami: odprli bodo toplovodno omrežje, predali namenu novo telo-

vadnico in Podgorsko cesto.

Za mladino Pesja, pa tudi za starejše krajanje, je zelo pomembna pridobitev nova telovadnica, ki so jo zgradili iz sredstev samoprispevka. Za ureditev Podgorske ceste pa so vložili približno dva milijona dinarjev.

Današnje slavje v Pesju se bo začelo ob 10. uri, ko se bodo krajanje in drugi gostje, med njimi pričakujejo tudi člana sveta federacije in

narodnega heroja Franca Leskoška-Luko, zbrali pred novo telovadnico.

Ob tej priložnosti bodo podelili tudi letošnja bronasta odličja Osvobodilne fronte. Po proslavi in ogledu nove telovadnice bodo vsi odšli na Enclov vrh, kjer se bodo ob spominskem obeležju poklonili udeležencu napisne akcije Edu Martinšku, nato pa bo zborovanje delovnih ljudi in krajanov Pesja. (sv)

Iskreno čestitamo vsem velenjskim rudarjem in delavcem Rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje

za 3. julij — **DAN RUDARJEV**

vsem borcem in aktivistom narodnoosvobodilne vojne

za 4. julij — **DAN BORCA**

Skupščina občine Velenje

Izvršni svet skupščine občine Velenje

Občinska konferenca SZDL Velenje

Občinska konferenca ZKS Velenje

Občinski svet ZSS Velenje

Občinska konferenca ZSMS Velenje

Občinski odbor ZZB NOV Velenje

Občinska konferenca ZRVS Velenje

Območno posvetovanje

Sposobni smo razrešiti vse težave

Prejšnjo sredo, 24. junija je bilo na Teharjih območno posvetovanje o nekaterih aktualnih vprašanjih sedanjega trenutka, posebej tudi o stabilizacijskih prizadevanjih. Posvetovanja, ki ga je vodil sekretar medobčinskega sveta ZKS Celje, Janez Zahraštnek, so se udeležili tudi član predsedstva CK ZKS Lojze Briški, podpredsednik gospodarske zbornice Slovenije Lojze Fortuna, predsednik republiškega komiteja za energetiko in industrijo in gradbeništvo Marko Vraničar, predstavnik Ljubljanske banke — Zdržene banke in drugi.

Po skoraj peturni razpravi je Vladimir Klemenčič dejal, da ni povsem prepričan, da je bilo območno posvetovanje resnično celovit dogovor za akcijo. Ta pa je potrebna, če želimo spremeniti stanje. Z obstoječim pač ne moremo biti zadovoljni. Prav vsi delovni ljudje in občani, zlasti pa komunisti, morajo spremeniti ravnanje in obnašanje, da bi hitreje odpravljali slabosti, zaostrili pa bomo morali tudi odgovornost za naše ravnanje. Skratka — potrebna je mobilizacija vseh in slehernega za hitrejšo razreševanje sedanjih gospodarskih težav in za okrepitev zaupanja, da smo sposobni učinkovito razrešiti vsa vprašanja, s katerimi se soočamo. Ob tem, ko želimo in moramo zaostri odgovornost do dela, tudi do izostankov z dela, pa bomo morali zaostri odgovornost tudi za usklajevanje različnih vprašanj oziroma stališč, ki poteka vse prepočasno in so velike rezerve tudi v tem.

Kljub težavam optimistične napovedi

Sicer so na posvetovanju, po uvodni informaciji o trenutnem gospodarskem položaju pri nas in o ukrepih, da bi slabosti odpravili, predstavniki vseh osmih občin celjskega območja poročali o stanju v občinah. Poročila poročevalcev so bila, bolj ali manj, optimistična, čeprav težav — kot smo tudi slišali — ne manjka nikje.

V Velenju, denimo, je proizvodnja v porastu, in to skupaj z vsemi spremljajočimi težavami. Največ jih je pri zagotavljanju reprodukcijskih materialov, zlasti v TGO Gorenje Velenje. Še zmeraj je problematična ekonomičnost poslovanja, medtem ko se zaposlovanje umirja. Po pripovedovanju Franja Koruna bi morali čimprej izdelati bilanco potrebnih bazičnih proizvodov in sprejeti dogovor o njihovi razdelitvi. Sicer je prestrukturiranje proizvodnje nujno in potrebno, vprašanje pa je, kateri so novi programi z visoko tehnologijo.

Marijan Lipovšek

Možirski občini

Nadvse pestra dejavnost

V nazarskem delavskem domu je bil v petek dopoldne seminar za mlade v združenem delu, ki ga je pripravila konferenca mladih delavcev pri OK ZSMS Možirje. Mladi so se seznanili z metodami idejno-političnega usposabljanja mladih, z aktualnimi nalogami mladih in njihove organizacije v združenem delu, največ pozornosti pa so namenili izobraževanju ob delu in iz dela.

Mladi v Gornji Savinjski dolini so opravili volilne in programske konference po osnovnih organizacijah in tako opravili prvi del priprave na volilno in programsko sejo občinske konference, ki bo predvidoma v septembru. Pripravam na to sejo so namenili prostor tudi na seji predsedstva občinske konfe-

J. P.

Seja komiteja OK ZKS Velenje

Večje zanimanje za rudarski poklic

Na petkovi seji komiteja občinske konference ZKS Velenje, so spregovorili o pričetku usmerjenega izobraževanja in nalogah Zveze komunistov na tem področju. Le še dva meseca nas namreč ločita od začetka novega šolskega leta, v katerem se končno prične izvajanje novih izobraževalnih programov za vse slovenske srednje šole.

Kako smo na to izobraževanje pripravljeni v občini Velenje? Podatki o vpisu na naše srednje šole kažejo, da je akcija usmerjanja dala spodbudne rezultate, saj so vse usmeritve, razen rudarske, napolnile vpisne zmogljivosti. Pa tudi pri usmerjanju učencev v rudarske šole, je opazno določeno izboljšanje.

Letos sta prvič z učenci iz Slovenije zasedena oddelka za jamske kovinarske in elektro vzdrževalce v kovinarski in elektrotehniški usmeritvi. Še naprej pa so težave pri vpisu kandidatov v šole za rudarje, saj so med 19 kandidati za pomočnika rudarja samo trije Slovenci, med 40 kandidati za rudarja je 9 Slovencev, med 140 kandidati za rudarskega tehničarja pa je 18 Slovencev. Prav zaradi tega skromnega odziva, ki je sicer večji kot v prejšnjih letih, so se na rudarskem šolskem centru s sodelovanjem REK

Velenje odločili za obsežno akcijo, s katero nameravajo osveščati slovensko javnost o pomembnosti in perspektivah rudarskega poklica.

Eden od problemov srednješolskega izobraževanja so tudi kadri. Na dosedanje razpise se je prijavilo le malo ustreznih pedagoških delavcev, zato se kadrovska zasedba v primerjavi s preteklim šolskim letom ne bo izboljšala. Podatki kažejo, da bo v obdobju uvajanja usmerjenega izobraževanja, najbolj problematično pomanjkanje učiteljev splošno izobraževalnih predmetov. Premalo pa bo tudi učiteljev rudarstva. Do pričetka šolskega leta najbrž ne bodo popolnoma pripravljene specializirane učilnice fizike, kemije, biologije ter osnovne tehnike in proizvodnje. Z deli kasnjajo izvajalci, zakasnitve pa bodo verjetno terjale tudi večja finančna sredstva. Obstajajo tudi velike prostorske težave, ki jih bo potrebno premostiti do šolskega leta 1982/83. Kot najcenejša možna rešitev je bila sprejeta nadgradnja in povezava obeh šolskih stavb RŠC.

Na seji so člani komiteja menili, da šolstvo ne dohaja potreb gospodarstva v občini, največji krivec pa so gotovo organizacije združenega dela, ki kadrov ne načrtujejo dol-

goročno, tako da nihče ne more jamčiti ali bodo potrebe po poklicih čez štiri, pet let resnično takšne kot jih trenutno izkazujejo. Opozorili so še na vprašanje odhajanja strokovnjakov iz proizvodnih in ne-proizvodnih poklice. Ta je še posebno opazno pri delavcih, ki so si nadaljnjo izobrazbo pridobili ob delu. Ugotovljeno je bilo, da kljub razpisnim zahtevam zaposlujejo zelo malo ustreznih usposobljenih delavcev, to pa je zaskrbljujoče, saj bo ob predvideni stopnji zaposlovanja do konca leta v Sloveniji od 19 do 20 tisoč brezposelnih. Zelo kritično so spregovorili o težnjah po širitvi mreže šol v SRS. Mreža srednjih šol je bila namreč po dolgih usklajevalnih postopkih dogovorjena, sedaj pa nekatera večja središča (Ljubljana) skušajo to mrežo umetno razširiti in odpreti nekatere nove srednje šole. Med pomembnimi nalogami, ki jih je še potrebno uresničiti, je nadaljna samoupravna organiziranost izvajalcev ter zagotavljanje pogojev za uvajanje proizvodnega dela in delovne prakse.

Člani komiteja občinske konference so obravnavali tudi sklepe zadnje seje občinske konference ZKS Velenje. Ocenili so, da je bila

seja kritična in da so delegati opozorili na marsikatero pomanjkljivost, predvsem v delovanju delegatskega sistema. Večja kritičnost do delovanja delegatskega sistema je najbrž odraz prepočasnega in premalo odločnega odpravljanja slabosti, zato bo potrebno zaostri odgovornost posameznikov. Na sejah pa bo potrebno večjo pozornost nameniti vsakdanjim delovnim in življenjskim potrebam delavcev in občanov. Temu smo doslej posvečali mnogo premalo pozornosti, zato je bila tudi odzivnost pogosto manjša kot smo pričakovali. Komite občinske konference je obravnaval še zaplete pri poslovanju NK Rudar Velenje in sprejel sklep, da je potrebno opraviti razgovor s predstavniki prejšnjega in sedanjega predsedstva NK Rudar ter nogometaki in ugotoviti, kakšne so bile pomanjkljivosti pri poslovanju tega kluba. Komite je tudi menil, da je o problemu nogometa in tudi drugih športnih aktivnostih potrebno kritično spregovoriti ne le v naši občini in SR Sloveniji temveč v celotni Jugoslaviji ter te pomanjkljivosti odpraviti.

BORIS ZAKOŠEK

Rudarski šolski center Velenje

Zatikanje ob reorganizaciji

Čeprav so potrebe narekovale drugače, je bila na RŠC šele sedaj dana pobuda o samoupravni reorganizaciji delovne organizacije v več delovnih organizacijah, ki bi se povezale v sestavljeno organizacijo združenega dela.

Doslej je Rudarski šolski center doživel že tri samoupravne reorganizacije. Najprej sta bili v letu 1974 organizirani dve temeljni organizaciji, ki sta se združili v delovno organizacijo RŠC. V letu 1978 se je samoupravna organiziranost nadaljevala tako, da se je temeljna organizacija gospodarskih dejavnosti razvila v tri nove tozde, vzgojno izobraževalna pa v štiri temeljne organizacije združenega dela. Do tretje reorganizacije pa je prišlo lanske leto. Tako je sedaj na področju gospodarske dejavnosti organiziranih šest temeljnih organizacij in na področju vzgojno izobraževalne dejavnosti štiri temeljne organizacije. Vseh deset temeljnih organizacij obeh dejavnosti pa je združenih v delovno organizacijo RŠC.

Ker so potrebe pokazale, da je potrebno pristopiti k nadaljni reorganizaciji, so na rudarskem šolskem centru pripravili analizo o

družbeni in ekonomski upravičenosti takšnega preoblikovanja. O tej analizi so prejšnji teden na problemski konferenci spregovorili tudi komunisti te delovne organizacije.

Na šolskem centru torej obstajata dve skupini temeljnih organizacij, ki zelo različno pridobivajo prihodek. To po povzročajo bistvene razlike v konceptih in odnosih do zunanega in notranjega okolja temeljne in delovne organizacije. V eni skupini temeljnih organizacij so namreč temeljne organizacije, ki pridobivajo prihodek s prodajo proizvodov in storitev ter na osnovi udeležbe pri skupaj ustvarjenem dohodku, v drugi skupini temeljnih organizacij pa so tiste, ki pridobivajo prihodek s svobodno menjavo dela. Pokazalo se je, da je delovna organizacija kot oblika povezovanja temeljnih organizacij s tako različnim načinom pridobivanja prihodka, popolnoma neustrezna. Potrebni so namreč veliki napor za doseganje minimalne potrebe skladnosti pri načrtovanju skupnih ciljev ter pri njihovem dosegu. Vzgojno izobraževalni dejavnosti povzročajo težave tudi delovna skupnost skupnih služb, ki

je oblikovana tako kot jo zahteva dejavnost materialne proizvodnje. Nepremostljivo oviro za oblikovanje enotne politike delitve dohodka, čistega dohodka in sredstev za osebne dohodke, povzročajo razlike v poslovnih dejavnosti in načinu pridobivanja prihodka. Nezmožnost oblikovanja enotne politike delitve pa pomeni veliko hibo za delovno organizacijo. Razlike onemogočajo tudi sodelovanje na področju financiranja razvoja, načrtovanja in investiranja. To pa seveda zelo ovira poslovanje ter nadaljni razvoj temeljnih organizacij.

Očitno je torej, da je mnogo preveč slabosti, ki so posledica tesne povezanosti obeh dejavnosti v delovni organizaciji. Zato je tudi prišlo do predloga nove organiziranosti Rudarskega šolskega centra. Po tem predlogu naj bi na področju materialne proizvodnje oblikovali dve delovni organizaciji in pet temeljnih organizacij, ter delovno skupnost skupnih služb, kar je očitno za delavce materialne proizvodnje tudi sprejemljivo, saj na problemski konferenci ni bilo bistvenih pripomb na ta predlog. Bolj problematična je organizira-

nost vzgojno izobraževalnih dejavnosti. Tu sta predvideni dve možnosti. Po prvi naj bi oblikovali delovno organizacijo šolski center Velenje, v kateri bi bilo šest temeljnih organizacij in DSSS. Druga možnost pa je, da bi oblikovali dve delovni organizaciji, in sicer delovno organizacijo Elektrokovinarske šole in delovno organizacijo rudarske šole. Vsaka delovna organizacija bi imela tri temeljne organizacije in DSSS.

Komunisti niso bili enotnih mnenj o tem, katera od obeh možnosti ustreza trenutnim potrebam in predvidenemu razvoju Rudarskega šolskega centra. Vsaka različica ima določene prednosti in pomanjkljivosti, zato je bila odločitev še otežena. Vsi so se strinjali, da je reorganizacija potrebna, da pa morajo poiskati tisto pot, ki bo koristila predvsem izboljšanju pedagoškega dela in ki bo tudi ekonomsko sprejemljiva. Dogovorili so se za nadaljnje usklajevanje in sprejem enotnega stališča, ki bi ga potrdili na prihodnji problemski konferenci.

BORIS ZAKOŠEK

Uresničevanje zakona o pravni pomoči v občini Velenje

V vseh organizacijah združenega dela pravna pomoč

Pred dvema letoma je bil sprejet zakon o pravni pomoči. Občini, kot temeljna družbenopolitična skupnost, mora sama oziroma z več občinami zagotoviti pravno pomoč na svojem območju, in to z organiziranimi oblikami (služba pravne pomoči, delovne skupnosti odvnetikov, odvnetiki). Sistem pravne pomoči kot sestavino pravosodnega sistema razvijamo zato, da bi zagotovili učinkovitejšo varstvo ustavnosti in zakonitosti ter zagotovili občanovo ustavno pravico do pravnega varstva. Zraven občin so dolžne skrbeti za pravno pomoč tudi organizacije združenega dela, krajevne skupnosti, samoupravne interesne skupnosti in druge samoupravne organizacije in skupnosti, pa družbenopolitične in druge družbene organizacije.

Zadnje ocene kažejo, da kljub prizadevanjem tudi v občini Velenje prepočasno uresničujemo določila zakona o pravni pomoči. Med organizacijami združenega dela imajo organizirano pravno pomoč le v okviru sozda Rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje in na Rudarskem šolskem centru Velenje, in to enkrat tedensko. Delavci največkrat iščejo odgovore na vprašanja v zvezi z delovnimi in stanovanjskimi razmerji, odškodninskimi zahtevki, varstvom samoupravnih pravic

itd. Med delovnim časom so pripravljene nuditi pravno pomoč tudi zaposleni v pravni službi sozda REK Velenje in v večjih delovnih organizacijah tega kombinata, prav tako pa tudi v GIP Vegrad. V drugih delovnih organizacijah v Šaleški dolini pa doslej za pravno pomoč še niso poskrbeli.

Službo pravne pomoči ima organizirano tudi Temeljno sodišče Celje, enota Velenje, in to enkrat na teden. V nujnih primerih so pripravljene pomagati tudi druge dni. Sicer opravljata zdaj odvnetiško dolžnost z osebnim delom dva odvnetika. Služba pravne pomoči pa je organizirana še pri občinskem svetu ZSS Velenje, kjer je lani iskalo pomoč oziroma pojasnila 144 delavcev, nekateri celo po večkrat, do konca maja letos pa 59 delavcev. Na službo pravne pomoči pri OS ZSS Velenje se obračajo predvsem zaposleni iz tozdog REK Velenje in GIP Vegrad Velenje, sorazmerno precej zaposlenih pa je tudi iz manjših organizacij združenega dela. Največ primerov, ki jih je doslej obravnavala ta služba, se je nanašalo na delovna razmerja, delavci pa se iskali pomoč še v kazenskih, civilnih in premoženjskih zadevah. Gre tako za prenehanje delovnega razmerja oz. izrečene disciplinske ukrepe, kot za prenehanje k ohranjanju drugih

del in nalog, priznanja nadomestil zaradi zmanjšane sposobnosti zaradi in zaradi odškodnin zaradi nesreč pri delu, pa za priznanje bolniškega staleža, ocenitve del in nalog, uveljavljanja pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja ter stanovanjskih zadev.

Organizacije združenega dela ter delavci pa se za nasvete velikokrat obračajo tudi na družbenega pravobranilca samoupravljanja Velenje. Tako je prisiljen večkrat dajati nasvete tudi o zadevah, ki sicer ne sodijo v njegovo pristojnost.

Torej je mogoče ugotavljati, da v sozdu Gorenje, na RŠC, temeljnem sodišču Celje — enoti Velenje in na občinskem svetu ZSS Velenje že uresničujemo vsebino zakona o pravni pomoči.

Prav tako tudi družbeni pravobranilec samoupravljanja. Podobno bi morali storiti še v drugih večjih organizacijah združenega dela, samoupravnih interesnih skupnostih in v občinski skupščini, ki bi si morala še posebej prizadevati, da bi imela Šaleška dolina več odvnetikov. Nasploh pa bi bilo potrebno zagotoviti, kot je bilo poudarjeno tudi na zadnji seji Predsedstva OK SZDL Velenje, da bi občinski svet ZSS in občinska skupščina zagotovila, da bi službo pravne pomoči organizi-

rali v vseh večjih organizacijah združenega dela, prav tako pa tudi pri upravnih organih skupščine občine Velenje. Da pa bi imeli v Šaleški dolini zadosti odvnetikov, pa bi bilo potrebno zanje zagotoviti ustrezne delovne in druge pogoje.

Sicer bi morala občinska skupščina, kot je bilo poudarjeno na zadnji seji Predsedstva OK SZDL, poskrbeti za ustanovitev posebne strokovne službe pravne pomoči, občinski svet ZSS Velenje pa bi moral oceniti organiziranost in delo službe pravne pomoči v združenem delu ter storiti vse, da bi službo organizirali v vseh organizacijah združenega dela.

Nalog je torej še zmeraj precej, vendar pa so bili v zadnjem času storjeni tudi prvi koraki, da bi bila tovrstna prizadevanja v prihodnje uspešnejša. To je, da bi imeli delovni ljudje in občani dejansko več možnosti za pravno pomoč. Sprejet je dogovor, da bi na sodišču usposabljali tiste delavce iz organizacij združenega dela, ki nudijo pravno pomoč. Upravni organi velenjske občinske skupščine že nudijo pomoč v upravnem postopku, v spremembi pisarni pa je posebna knjiga, v katero lahko občani vpisujejo težave oziroma vprašanja. Nadalje je v pripravi odlok za novo organiziranje občinskih upravnih organov, pri čemer bo treba skrbno preučiti tudi možnosti za organiziranje službe pravne pomoči. Izvršni svet velenjske občinske skupščine pa je predlagal samoupravni interesni stanovanjski skupnosti, da naj bi v novi stanovanjski soseski Salek II zagotovil potrebne prostore za službo pravne pomoči.

Z veliko pozornostjo so prisluhnili programu, ki so ga za njih pripravili učenci o. š. XIV. divizije in pevci društva upokojencev Velenje

Pododbor Tomšičeve brigade

Še naprej bodo pomagali

Borci pododbora prve proletarske udarne brigade Toneta Tomšiča, ki ima domicil v velenjski občini, so se preteklo soboto zbrali na srečanju v prostorih delavskega kluba v Velenju. Nadvse lep program so borcem pripravili učenci z osnovne šole XIV. divizije Velenje, nekaj partizanskih pesmi pa so jim zapeli člani moškega pevskega zbora društva upokojencev Velenje.

Zbrane borce je najprej pozdravil tajnik pododbora Slavko Brglez, nato pa jim je spregovoril proborec Milan Pugelj. Najprej je govoril o pomenu našega narodnoosvobodilnega boja. Dejal je, da se je v vojni, ko so se z ramo ob rami borili za osvoboditev zaslužene domovine, skovalo bratstvo in enotnost med našimi narodi in narodnostmi, vrednota, katero moramo nenehno utrjevati. Milan Pugelj je nato poudaril tudi pomembno vlogo, ki so jo imeli borci v povojni izgradnji naše domovine in pri ohranjanju svetlih tradicij naše revolucije. Ob koncu je dejal, da bodo borci tudi v prihodnje ostali kljub njihovi starosti budni, in da ne bodo dovolili, da bi kdorkoli spodbujal s krvjo priborjene vrednote našega narodnoosvobodilnega boja

in vsega tistega, kar smo zgradili v letih po vojni.

Med srečanjem so borci pregledali tudi dosedanje delo pododbora. Leta 1966 jim je skupščina občine Velenje podelila domicil. Ob tej priložnosti je bilo še živih 260 borcev, danes pa jih živi še 208. Za svobodo naših narodov in narodnosti je darovalo življenje 83 borcev Tomšičeve brigade iz velenjske občine.

Člani pododbora namenijo pomembno skrb ohranjanju in negovanju vrednot NOB. Tako imajo redne stike z osnovnimi šolami in učencem večkrat govorijo o NOB, sodelujejo tudi pri vseh

pomembnih manifestacijah, ki jih organizirajo učenci skupaj z učiteljicami in učitelji, kot so kurirčkova pošta idr. Kot so dejali na srečanju, dobro sodelujejo z vsemi družbenopolitičnimi organizacijami v občini, še zlasti z občinskim odborom ZZB.

Srečanja pododbora prve proletarske udarne brigade Toneta Tomšiča se je udeležil tudi Franci Strle, pisec knjige o Tomšičevi brigadi. Povedal je, da bo napisal štiri knjige o brigadi, uvodni del je že izšel, in vsem borcem so na srečanju podelili to knjigo. Po končanem uradnem delu je seveda stekel tovariški pogovor.

S. V.

Vsak udeleženec je prejel knjigo o Tomšičevi brigadi

Dan samoupravljalcev v mozirski občini

Visoko odlikovanje nazarskim lesarjem

V delovni organizaciji združenega dela Gorenje—Glin Nazarje so letošnji dan samoupravljalcev proslavili nadvse svečano. Na svečani seji delavskega sveta so v soboto podelili državna odlikovanja in posebna pismena priznanja, ki so jih delovna organizacija in številni posamezniki prejeli ob lanski 80-letnici lesne industrije v Gornji Savinjski dolini in ob 30-letnici samoupravljanja v tej delovni organizaciji. Član predsedstva SR Slovenije in častni občan mozirske občine Tone Bole je delovni organizaciji Gorenje — Glin Nazarje podelil Red dela z latim vencem.

Nekaj izvircev iz utemeljitve gotovo ne bo odveč. V njej med drugim piše: »Nazarska lesna industrija je dala številne prvorce, ki so z drugimi aktivisti NOB organizirali osvobodilno gibanje v Gornji Savinjski dolini. Številni borci tega kolektiva so žrtvovali svoja življenja v borbah proti fašističnim zavojalcem, mnogo družin je bilo preganjan v zloglasna taborišča smrti, od koder se mnogi niso vrnili na svoje domove. Delavci so sabotirali okupatorsko proizvodnjo, v delavnicah pa so ilegalno popravljali orožje ter materialno in moralno podpirali NOV. Ob osvoboditvi Gornje Savinjske doline so delavci organizirali ekipe za obnovo požganih poslopij in podrtih mostov. Borci NOB so bili jedro obnove in graditve novih proizvodnih zmogljivosti in novih odnosov med ljudmi. Ne le znotraj kolektiva, prevzemali so odgovorne družbeno-politične funkcije v občini.

V času povojne izgradnje in obnove narodnega gospodarstva je bila lesna industrija postavljena pred težke in odgovorne naloge.

Tone Bole je podelil Red dela z latim vencem

Izpolniti je bilo treba zahtevne načrte predelave in oddaje lesa za obnovo porušjenih domov, komunikacij, industrije in za izvoz, s katerim so zagotavljali nakup hrane. Delovni kolektiv se je vse skozi zavedal teh nalog in jih je z veliko delovno vneto in odgovornostjo izpolnjeval. Pri tem je zavestno posegel v izkoriščanje gozdov preko njihovih obnovitvenih možnosti, v predelavi pa so delavci delali dan in noč, tudi ob sobotah, nedeljah in praznikih. Priznanje »udarnik« je prejelo več kot 10 odstotkov delavcev.

V povojnem obdobju je lesna industrija predstavljala bazo za razvoj industrijskega delavstva. Na metodah dela in delovnih izkušnjah lesne industrije je temeljil razvoj novih dejavnosti v občini. Delavci lesne industrije so ta razvoj podpirali materialno in kadrovske, s tem pa so se večkrat prostovoljno odrekli lastnemu hitrejšemu razvoju.

Tone Bole je zbranim tudi spregovoril. V svojem govoru je

orisal razvoj in pomen nazarske lesne industrije, nosilke razvoja Gornje Savinjske doline. Med drugim je dejal: »Zgodovina vaše tovarne ni zgodovina strojev in stavb, pač pa je predvsem zgodovina delavcev, delavskega razreda, oblikovanja in prednih gibanj v kolektivu in v njegovi bližnji in daljnji okolici.«

Predsednik izvršnega sveta skupščine občine Mozirje Tone Vrhovnik je nato podelil državna odlikovanja 18 zaslužnim delavcem, posebna pismena priznanja ob 80-letnici lesne industrije in ob 30-letnici samoupravljanja pa je prejelo 117 delavcev in upokojencev. V imenu delovne organizacije se je za visoko odlikovanje zahvalil Ivo Bastl, v imenu vseh nagajencev pa Marjan Dobrovc. Oba sta poudarila, da so odlikovanja ne le priznanja za minulo delo, temveč predvsem spodbuda in obveza za boljše in še uspešnejše delo v prihodnje.

J. P.

Priznanja so spodbuda in obveza za še boljše delo

Strokovne službe skupnosti za zaposlovanje Velenje

Poklici v gostinstvu

Zanimanje mladih za poklice v gostinstvu je precej manjše od potreb, ki jih izražajo delovne organizacije. To velja predvsem za poklice natakarjev.

Kogar veseli delo v gostinstvu, se lahko vpiše v srednjo šolo za gostinstvo in turizem v Celju ali v gostinsko šolo v Slovenj Gradcu, in sicer v program kuharstvo ali strežba. V nadaljevanju vas želimo seznaniti z osnovnimi poklici v gostinstvu. To so kuhar, natakar, kuharski in natakarski pomočnik.

KUHAR

Delo, ki ga opravlja kuhar, je kuhanje, to je pripravljanje jedi v restavracijah, gostilnah, obratih družbene prehrane, diabetičnih kuhinjah, bolnišnicah in drugje. Pred pripravljanjem jedi kuhar pripravlja recepte in jedilnike ter organizira delo v kuhinji tako, da poteka normalno, hitro in kvalitetno. Kuhar skrbi tudi za primeren nakup, zadostno zalogo in pravilno skladiščenje hrane. Osnovno in glavno opravilo kuharja je pripravljanje hrane. V velikih obratih, kot so restavracije, si kuharji razdelijo delo tako, da nekateri pripravljajo sa-

mo juhe, drugi samo omake, tretji spet pečenke, pa sladice in podobno. Ko kuhar določi, kaj bo kuhal v naslednjih dneh, to je ko sestavi jedilnik, porazdeli delo. Najprej pripravi posodo — kozice, ponev in lonce, v katerih se bo hrana dušila, pekla in kuhala. Nato odredi osnovne sestavine jedilnika, dodatke zelenjave, začimb in podobnega. Potem po določenem receptu vse sestavine uporabi, skuha in končno s poskušanjem ugotovi primernost oziroma okus pripravljene jedi.

Pri pripravljanju hrane je nujno potrebna tudi dobra organizacija dela, ker lahko pride sicer do neljubih zastojev in pritožb gostov. Kuhar dela v kuhinji, torej v zaprtim prostoru, kjer je večinoma vroče, prihaja pa tudi do temperaturnih sprememb, ker dela stoji, mora imeti zdrave noge. Pri tem poklicu sta zelo važna dober vonj in okus. Kuhar ne sme biti barvno slep, ker mora biti hrana pripravljena tudi barvno skladno. Ovir pri opravljanju tega poklica so nalezljive in kužne dolezni. Za dobro opravljanje dela mora biti kuhar na-

tančen, redoljubljen, skrben, miren, ker vodi delo ter sposoben za delo z ljudmi. Poklic kuharja je bil svoje čase moški poklic, danes pa se dekleta v njem zelo uspešno uveljavljajo. Za oba spola je enako primeren.

NATAKAR

Osnovno delo natakarja je strežba jedi in pijače, sprejemanje gostov, svetovanje gostom, obračunavanje hrane in zapitkov ter aranžiranje gostinskih prostorov oziroma miz za posamezne obroke: zajtrk, kosilo in večerjo.

Ko pride gost v gostinski obrat, mu natakar, potem ko ga je odpeljal k mizi, prinese jedilnik. Dober natakar mora poznati stalne goste in delati tako, da lahko svetuje in priporoča gostom jedila in k njim primerno pijačo. Naročilo sprejme, ga sporoči v kuhinjo in nato naročeno primerno tudi servira. Dober natakar že po gibih gostov opazi, kdaj mora priskočiti na pomoč. Ko gost poje, je naloga natakarja, da počisti mizo, odstrani posodo in nato obračuna hrano in zapitek.

Natakar dela v restavraciji, kavarni, slaščičarni, gostilni, obratih družbene prehrane, na ladjah in drugod.

Njegovo delo je v zaprtih prostorih, v katerih ni temperaturnih sprememb. Ker so lokali, kjer streže, ponavadi veliki, pri svojem delu obhodi vsak dan dolgo pot. Poleg veselja do poklica je pri natakarju še nekaj zahtev, brez katerih ni mogoče opravljati dela. Natakar mora biti postrežljiv, imeti mora veselo delo z ljudmi, imeti mora popolnoma zdrave noge, zdrav sluh in nobenih govornih napak, nobenih poškodb rok ali manjših poškodb obraza, nobenih nalezljivih boleznih. Biti mora gibčen in hiter.

KUHARSKI POMOČNIK

Opravlja manj zahtevna dela v kuhinji, kot so kavarniške kuhinje, kuhinje velikih gostinskih obratov. V kavarniški kuhinji pripravlja jedi in pijače, jih izdaja, prevzema blago iz slaščičarne ali kuhinje, skrbi za čistočo v kuhinji in popisuje zaloge blaga. V kavni kuhinji pripravlja tople pijače, zajtrke, ureja pripravo

kruha, mleka, sestavlja hladne napitke, javlja potrebe po blagu v kuhinji. V večjih kuhinjah čisti in pripravlja vse vrste mesa, konzervira jedila, pripravlja enostavne tople in hladne jedi, narezke, solate, kuhajo sadje, enostavnejše sladice.

NATAKARSKI POMOČNIK

dela v gostilnah, bifejih in v samopostrežnih restavracijah, kjer streže pijače in jedila z ustreznim urejanjem prostorov in miz, kot točaj in bifejski prodajalec pripravlja in streže ter prodaja pijače in pri tem vzdržuje čistočo v točilnici in v hladilnih napravah. Kot delilec hrane v samopostrežbah pripravlja posode, obroke, sortira jedila, ogreva vitrine in pospravlja samopostrežne linije.

Za kuharskega ter natakarskega pomočnika je izredno pomembna osebnostna lastnost, natančnost in smisel za red in čistočo. Normalno mora imeti razvit vonj in okus. Kontraindikacija za ta poklic je kakršnokoli obolenje dihal in črevesne bolezni.

M. V.

Borci mozirske občine

Svečano za praznik

V četrtek so se na seji zbrali člani občinskega odbora ZZB NOV Mozirje, udeležbo pa so dopolnili še predsedniki vseh združenj borcev v mozirski občini. Obravnavali so med drugim potek priprav na praznovanje dneva borca in dneva vstaje slovenskega naroda. Borci iz Gornjega grada in Smartnega ob Dreti se bodo na dan borca podali na pohod na Menino planino, nazarski borci pripravljajo tovariško rečanje v Kokarjah, podobne akcije pa pripravljajo tudi v drugih krajih. Morda še podatek, da bo sedež medobčinskega zbora ZZB NOV v naslednjem obdobju v Mozirju.

J. P.

Fotoklub Velenje — Naš čas

Natečaj počitniške fotografije

Vsi želimo v objektiv fotoaparata ujeti najlepše trenutke našega življenja. Se posebej imamo za to čas na dopustu — bodisi na morju, v planinah ali pa samo na enodnevnem izletu v okolico mesta. Počitniške fotografije so navadno najlepše, najbolj sproščene. Na njih se vsi zadovoljno smehljamo, saj nismo obremenjeni s skrbmi, otroci so veseli, ker imajo starše nekaj dni samo zase. Ta razpoloženja lahko ohranimo na fotografijah in jih občudujemo še dolga leta. Žal, se dostikrat

zgodí, da izredno lepe posnetke vidi le nekaj sorodnikov, potem pa ti obležijo v predalu. Zakaj ne bi dali priložnosti tudi drugim, da vidijo vaše fotografske dosežke?

Vabimo vas, da se udeležite NATEČAJA POČITNIŠKE FOTOGRAFIJE, ki ga prvič letos pripravljata FOTOKLUB Velenje in tednik NAŠ ČAS. Počitniške posnetke (Fotografije so lahko črno bele ali barvne, velikost ni važna), skrbno zapakirane,

lahko takoj prične pošiljati na naslov: FOTOKLUB VELENJE, DOM UČENCEV, 63320 Velenje.

Najboljše bomo sproti objavljali v Našem času, ob koncu natečaja septembra (slike lahko pošiljate do 15. septembra) pa bomo pripravili razstavo prispelih fotografij in tri najboljše tudi nagradili s praktičnimi nagradami. Torej, pohitite! Akcija že teče! Če želite, lahko fotografije opremite tudi s komentarjem!

Nestabilizacijski padec

Že tretja razstava

Fotografska dejavnost otrok

Velenjsko kulturno dogajanje je spet poživil droben dogodek. Slabemu vremenu navkljub se je pred Galerijo Mesnica na Cankarjevi ulici zvrstilo kakšnih stopetdeset

namernih ali pa naključnih gledalcev. Člani fotokluba so namreč odprli že tretjo razstavo fotografij v Galeriji Mesnica — tokrat skušajo prikazati fotografsko dejavnost otrok, ki se v fotografijo uvajajo skozi igro že iz vrta dalje. Učijo se po posebni metodi, ki jo je razvil mednarodni mojster fotografije Vlastja Simončič, mednarodni simpoziji pa so jo priznali za jugoslovanski model fotografske vzgoje otrok.

Ob neuradni otvoritvi razstave je mimoidočim, ki so se zbrali v veliko gručo, predstavil Marcel Medved, maturant velenjske gimnazije, svoje pesmi ob spremeljanju kitarista. Sproščenost in zanimanje gledalcev, ki večinoma niso bili vnaprej pripravljeni na »kulturni dogodek«, je velik dokaz kako je Velenje zaspano, še posebno v predpoletnem in poletnem času, ko bi proti večeru ulice morale šele zaživet, pa pravzaprav ljudje že sedajo v udobne naslanjace pred televizorje.

Dež ni motil

Dopisujte
v
Naš čas

Ob razstavi likovnikov Šaleške doline

Spodbudna oblika dela

Te dni je v galeriji velenjske knjižnice odprta razstava del likovnikov Šaleške doline. Slikarska in kiparska dela razstavlja 23 likovnikov velenjske občine, ki so se odzvali vabilu kolektiva REK Velenje ter se udeležili kolonije na temo »Rudarstvo v Šaleški dolini«. Kolonija se je začela 13. junija in v času do otvoritve so kiparji in slikarji naše občine prenesli na platno zanimive podobe rudarjev, njihovo delo v jami ali pa so ustvarili razne skulpture, s katerimi so ponazorili rudarjevo delo in življenje. Razstava je, kot so poudarili na slovesni otvoritvi pred tednom dni, vsebinsko in likovno zelo razgibana in so na njej zastopane skoraj vse likovne vrste in tehnike. Udeleženci kolonije pa so tako dokazali, da se s predanostjo in ljubiteljstvom da združevati delo v delavnicah in na področju kulture. Kot zanimivost letošnje »rudarske« kolonije naj navedemo, da njeni udeleženci niso ustvarjali skupaj, na istem kraju in z enakimi tehnikami, ampak se je organizator odločil za različne tehnike in različne vrste dela. Zato je vsakdo odločal sam o kraju in času

dela od 13. junija do otvoritve razstave. Predsednik kolektivnega poslovnega organa Rek Velenje Slavko Janežič je ob otvoritvi razstave izrekel željo, da bi ta kolonija postala tradicionalna in da bi vanjo pritegnili še več delavcev.

Kot smo zapisali se je kolonije udeležilo 23 slikarjev in kiparjev naše občine. O njej so nekateri izmed njih povedali naslednje:

Marjan Drev: »Glede na to, da sem sedaj končal pedagoško akademijo, sem se lotil proste kiparske forme, in se izognil teh enostavnih rudarskih simbolov, kot je svetilka itd. Skulptura predstavlja rudarja v nadnaravni velikosti. Menim, da je kolonija zelo uspela. Zato bi bilo prav, da bi jo naslednje leto še razširili, povabili umetnike iz drugih krajev, kajti bojazen je, da bo v nasprotjem primeru postala preveč monotona. Mislim, da bi bilo bolje, da bi se zbrali na enem kraju, si vnaprej pripravili tudi material, da bi bilo vse le bolj organizirano. Kajti prepričan sem, da bi lahko delali skupaj, na enem kraju, ne glede na različnost tehnik.«

Aristid Zornik: »Moram reči, da je zelo spodbudno, da se tudi ob taki priložnosti, kot je rudarski praznik, misli na slikarsko in kiparsko umetnost, da smo s tem slikarji Šaleške doline našli neko zatočišče. Vsak začetek je težak in morda letos še ni bilo vse tako, kot bi moralo biti. Toda upam, da bo prihodnje leto še boljše, in da bomo s sodelovanjem pritegnili tudi druge slikarje in kiparje iz občine, saj jih je še precej več kot pa se jih tokrat predstavlja.«

Mišo Skornšek: »S sedanjo razstavo smo dokazali, da klub Šaleških likovnikov uspešno deluje in da se tudi kakovost ustvarjenih del izboljšuje. Spodbudno je, da je veliko mladih, ki so zelo napredovali. Med kolonijo sem ustvaril tri slike. Prva prikazuje jamski humor, druga trenutek, ko so rudarji izpolnili proizvodni načrt, tretja pa srečo mladega rudarja. Želim si, da bi se tako še večkrat srečali, kolektivu Rek pa gre zahvala za takšno pobudo.«

Peter Matko: »V tej koloniji se je vsakdo izražal po svoje, kazal svoje specifičnosti. Ustvaril sem dve deli v

V prihodnje pritegniti še več delavcev

pastelni tehniki. Ob tem bi rad dejal, da moramo to kolonijo nadaljevati, da mora postati tradicionalna, kajti v kolonijah, v medsebojnih pogovorih se pridobi veliko izkušenj. Seveda mora biti vsakdo tudi samokritičen, da sprejme pozitivne stvari, da mu likovna raven stalno raste.«

Vera Svetina: »Z veseljem sem se odzvala vabilu za udeležbo na tej koloniji, saj smo se lahko seznanili z življenjem rudarjev, njihovim

delom globoko v jami. Med kolonijo so mi namreč omogočili obisk v jami. Bila sem prvič v njej in šele sedaj sem spoznala rudarsko delo, na kraju samem. Resda je delo v jami drugačno kot na površju, tudi težje, toda rudarji so veseli obrazov, kar najbolj kaže, kako so ponosni na svoj stan. In prav na podlagi tega obiska sem naslikala rudarja med delom v jami.«

Stana Asovska: »Že od dvanaestega leta intenzivno

slikam. Za razstavo, katere se je udeležila tudi moja hčerka Dušanka, sem pripravila dve deli. Mislim, da je takšno zbliževanje likovnikov — konkretno Šaleške doline — zelo pomembno, saj ima vsak od kolonije lahko le koristi. Želela bi, da bi se v naslednjih letih vsi likovniki Šaleške doline, pa tudi sosednjih občin, še večkrat srečevali. Tudi izbrana tema je bila zelo umestna, saj je lahko vsak udeleženec kolonije našel delček svojega v njej.«

S. Vovk

Marjan Drev

Aristid Zornik

Mišo Skornšek

Peter Matko

Vera Svetina

Stana Asovska

Spominjamo se

Zbrevirjem in titovko

Življenjska pot naprednega slovenskega župnika, verskega referenta in udeleženca pohoda legendarne XIV. divizije na Štajersko, nosilca partizanske spomenice 1941

Jože Lampret se je rodil 19. 1. 1903 v obrtniški družini v Soštanju. Gimnazijo je obiskoval v Celju v letih 1917–1924, maturo pa je opravil v Čupriji v Srbiji, ker je bil zaradi svoje napredne miselnosti izključen iz vseh gimnazij v Sloveniji. Po svoji vrnitvi v Slovenijo se je najprej odločil za študij prava na ljubljanski univerzi, pozneje pa se je odločil za duhovniški stan in dokončal bogoslovje v Mariboru. V času svojih študentskih let v Ljubljani in Mariboru je spoznal mlade slovenske revolucionarje: Kardelja, Kermavnerja, Šmona, Potrča, Jurančiča, Hermanka in druge. Duhovniški poklic je prišel opravljati leta 1931; služboval je v raznih krajih Slovenije, kot so Sv. Trojica v Haložah, Žetale, Ribnica na Pohorju, Sv. Jurij v Slovenskih Goricah in Šmiklavž pri Slovenjem Gradcu. Povsod, kjer je služboval, je spoznaval ljudi in nemogoče razmere, v katerih so živeli. Spričo vedno hujšega pritiska diktature in spričo svetovne in

domače gospodarske ter finančne krize je bil delavski razred v tistih časih popolnoma razklan in prepuščen na milost in nemilost izkoriščanju. Nič boljše se ni godilo tudi drugim demokratičnim silam, na primer intelektualcem (velika brezposelnost in večletno čakanje na službo) in kmetom, katerih poljski pridelki niso imeli nobene cene, kar je vodilo k splošnemu obubožanju dežele. Toda Jože Lampret ni stal križem rok. Nепrestano je bodril kmete, vinčarje in delavce in jim nakazoval pota iz na videz nerešljivega položaja. Poudarjal je potrebo po povezovanju delovnih ljudi v enotno delavsko fronto in za enoten nastop proti posledicam diktature in gospodarske krize ter proti vedno večji nevarnosti vse bolj razvijajočega se fašizma tako doma kot v svetu.

Bil je skromen, pošten in odkrit in zaradi teh svojih lastnosti med ljudmi zelo priljubljen. Ljudje so ga cenili in verovali v to, kar je govoril. A govoril je vedno resnico in predvsem tisto, kar je ljudi najbolj tiščalo. Kmetje, vinčarji in delavci so se radi zbirali pri njem in iskali tolažbo in rešitev iz brezupnega položaja. Tudi mladina je bila nanj zelo

navezana; prihajala je k njemu od blizu in daleč, sprejemala njegove nauke, se množično udeleževala in aktivno sodelovala v akcijah in prireditvah, ki jih je organiziral. Ob zadnjih skupščinskih volitvah v stari Jugoslaviji (11. 12. 1938) je organiziral močno agitacijo za kandidata na opzijski listi in na dan volitev pripeljal na volišče 44 svojih somišljenikov, ki so vsi glasovali za opzijsko listo. Vpliv njegove agitacije na izid teh volitev je bil ogromen, saj je vladna lista dobila v Šmiklavžu le 5 glasov. Bil je tudi vodja agitacije za ljudsko-frontovsko gibanje oziroma Zvezo delovnega ljudstva Slovenije in njen proglas „Kaj hočemo“; med redkimi naprednimi Slovenci, ki so podpisali ta proglas, je bil tudi župnik Jože Lampret.

Povsem razumljivo je, da je bil zaradi svoje napredne miselnosti in velikega vpliva, ki ga je imel na delavske množice, trn v peti takratnih cerkvenih in političnih krogov. Nепrestano so ga preganjali iz kraja v kraj, dokler niso novembra 1939 prišli po njega orožniki, ga ukenili in izgnali iz župnišča v Šmiklavžu. Njegova aretacija je vzbudila v Šmiklavžu in okolici veliko vznemirjenje in ogorčenje. V tej zadevi se je posebna delegacija obrnila na takratnega mariborskega škofa Tomažiča in zahtevala Lampretovo vrnitev v Šmiklavž. Toda vse to ni nič pomagalo, za službovanje v Šmiklavžu je že bil določen drug duhovnik, ki je kmalu po tem dogodku prevzel Lampretovo mesto. Ob Lampretovi aretaciji je prišlo do demonstracij tudi v Slovenj Gradcu, približno 30 žensk se je odpravilo na okrajno glavarstvo in terjalo vrnitev župnika Lampreta. Tudi prizadevanja teh žensk so ostala brez uspeha.

Po izpustitvi je Jože Lampret nekaj časa živel pri kmetih v Šmiklavžu, vendar tudi tu ni imel miru, saj so ga orožniki nēprestano nadzirali in ga večkrat odpeljali na zasiljanje v Slovenj Gradec. Končno je našel zatočišče pri svojem dobrem prijatelju in sošolcu župniku Francu Šmonu, ki je takrat služboval na Ojstrici nad Dravogradom, kamor je bil zaradi svoje napredne miselnosti kazensko premeščen. Dolgo tovariš Lampret tudi tu ni imel miru. Po treh tednih bivanja na Ojstrici so ga orožniki odkrili, ukenili in prisilno izgnali na Hrvaško.

Tam se je zatekel v senjsko škofijo, kjer je leta 1940 dobil službeno mesto v župniji Dabar v Liki. V svojem novem okolju se je takoj povezal z narodnoosvobodilnim gibanjem, hkrati pa budno spremljal priprave na sistematičen in organiziran upor na Slovenskem. Ko so mu ustaši leta

1942 z bombo uničili stanovanje in knjižnico, se je pridružil partizanom in po kapitulaciji Italije prišel v Slovenijo ter se vključil v kulturniško skupino XIV. divizije, kjer je opravljal naloge divizijskega verskega referenta. Udeležil se je pohoda legendarne XIV. divizije na Štajersko februarja 1944, kjer je v nečloveških razmerah, v snegu in mrazu in pod neprestanim ognjem sovražnika, pomagal nositi ranjene tovariše in jim nudil tolažbo. Ko se je divizija bojevala na Graški gori, je z dovoljenjem štaba odšel v svoj ljubljani Šmiklavž obiskat svoje nekdanje prijatelje, ki so ga tudi tokrat sprejeli z največjim veseljem.

Med ljudmi je bil zelo znan in priljubljen tudi zaradi svojih bogatih in prodornih govorov na partizanskih mitingih, kjer so vsi zelo radi prisluhnili njegovi besedi. Leta 1944 je postal član Pokrajinskega odbora OF za Štajersko in po Kočevskem zboru tudi član slovenskega narodnoosvobodilnega sveta. Zaradi svojega političnega delovanja pred vojno in med narodnoosvobodilnim bojem se po osvoboditvi ni vrnil v duhovniški poklic. Tega mu cerkveni krogi tudi niso dovolili; leta 1943 je bil suspendiran od škofa Rožmana, pa tudi škof Tomažič mu po vojni ni dovolil opravljanja duhovniške službe. Zato je nadaljeval s svojim družbenopolitičnim delom. Bil je član Okrožnega odbora OF v Mariboru in pozneje zvezni in republiški poslanec. Opravljal je naloge sekretarja verske komisije pri predsedstvu vlade LRS. Na osnovi njegovega prizadevanja je bilo v Sloveniji leta 1949 ustanovljeno napredno duhovniško društvo CMD. Nekaj let pred svojo smrtjo je bil s posredovanjem zvezne vlade rehabilitiran in končno nastavljen za profesorja na teološki fakulteti v Ljubljani. Umrl je osamljen in zagrenjen v Ljubljani, 21. 5. 1969. Na njegovi zadnji poti so ga spremljali mnogi napredni duhovniki in nekdanji borci XIV. divizije, ki so mu na grobu postavili tudi spomenik „Na pohodu“.

Za svojo zvesto pripadnost slovenskemu ljudstvu, za napredno delovanje pred vojno, aktivno sodelovanje v narodnoosvobodilnem boju in v povojni socialistični izgradnji je tovariš Lampret prejel številna visoka odlikovanja, med njimi tudi partizansko spomenico 1941.

Občinski odbor ZZB NOV Velenje bo svojemu zaslužnemu rojaku Jožetu Lampretu postavil v Soštanju doprni kip, njegovo rojstno hišo pa obeležil s spominsko ploščo. V pripravi je tudi predlog, da bi se ploščad z doprnim kipom poimenovala po njem. OO ZZB NOV Velenje

Med polaganjem temeljnega kamna

DO Plastika

Temeljni kamen za nov objekt

Delavci delovne organizacije Plastika Velenje so v ponedeljek dopoldne svečano položili temeljni kamen za novo industrijsko halo. Slovesnosti ob tej priložnosti so se udeležili poleg delavcev Plastike predstavniki družbenopolitičnih organizacij in skupščine občine Velenje ter delovne organizacije Brodoinpeks iz Beograda, ki bo izvajalec del. Na slovesnosti je govoril direktor delovne organizacije Dragan Rogić, ki se je zahvalil izvršnemu svetu skupščine občine Velenje, ljubljanski banki in nekaterim drugim, ki so prispevali k temu, da je prišlo do pričetka izgradnje, zagotovil pa je tudi, da bodo vložena sredstva hitro opravila svoj namen in se bogato obrestovala.

Program, ki ga bodo izvajali v tej hali je zahteval visoko tehnološko in tehnično obdelavo ter veliko strokovnega znanja. So edini proizvajalci opreme za pakiranje v Jugoslaviji, zaradi tega vlagajo velike napore za obdelavo, ne samo jugoslovanskega, ampak tudi vzhodnega tržišča, kjer so dosegli že lepe rezultate pri izvozu izdelkov.

V svojem govoru pa je med drugim dejal: „Ponosni smo, da je ta program plod znanja naših strokovnjakov. Vložen trud in znanja nas še naprej obvezujeta, da ga bomo dopolnili in dosledno izvajali. S tem bomo družbi prihranili znatna devizna sredstva, saj so bili ti izdelki do nedavnega izključno uvoženi iz konvertibilnega tržišča.“

Sedanje razmere jim niso omogočale realizacije programa, saj delajo v osmih razdrobljenih prostorih, odvisni pa so tudi od vremenskih razmer, saj delajo tudi na prostem. Zato bodo v novi hali lahko povečali produktivnost dela in izboljšali delovne pogoje.

Gradnja hale naj bi bila končana do meseca oktobra letos, tako da bi jo namenu predali že za občinski praznik.

Predsednik delavskega sveta in predsednik osnovne organizacije sindikata delovne organizacije Plastika sta z vgraditvijo ročnega spenjalca, sponke in plastičnega traku ter uradnega dokumenta začetka izgradnje v temeljni kamen uradno naznanil pričetek gradnje.

M. Zakšek

Izvršni svet SO Velenje

Prepočasna gradnja vodovoda

V letu 1980 je urbanistična inšpekcija skupščine občine Velenje ugotovila 7 primerov nedovoljenih gradenj stanovanjskih hiš, 27 primerov nedovoljenih gradenj raznih gospodarskih poslopij, 12 primerov nedovoljenih gradenj počitniških hišic in 19 primerov nepravilnosti pri gradnji objektov. V pristojnost urbanistične inšpekcije sodijo tiste nedovoljene gradnje, ki še niso dograjene do tretje faze. Ostale nedovoljene gradnje obravnava upravni organ. Ta je v preteklem letu obravnaval 46 črnih gradenj. Od tega je bilo 15 stanovanjskih hiš, 20 gospodarskih poslopij in 11 vikendov. Kljub možnosti, si večina teh črnograditeljev ne pridobiva ustreznih soglasij za izdajo lokacijskih dovoljenj. Zato je upravni organ predlagal izvršnemu svetu skupščine občine Velenje, da se določi ponoven rok za pridobitev lokacijskega dovoljenja. Če si črnograditelji v tem času ne bodo pridobili ustreznih soglasij, je potrebno prireditelj zrušiti. Rok za pridobitev dokumentov je 2 meseca.

S sprejemom družbenega plana občine s prostorsko komponento je dobila tudi urbanistična inšpekcija možnost, da do kraja razčisti z vprašanjem nedovoljenih gradenj v občini Velenje in da odsej dosledno in brezkompromisno ukrepa. Na razpravah v krajevnih skupnostih je bilo dogovorjeno, da se doslej zgrajeni objekti brez dovoljenja, po možnosti legalizirajo, v prihodnje pa je potrebno ostro ukrepati. Ob sprejemanju prostorske komponente je bilo 18 objektov nedovoljene gradnje zgrajenih do 3. gradbene faze. Od teh jih lahko 12 pridobi lokacijsko tehnično dokumentacijo, ostalih šest pa ne. En objekt je namreč na rušenem območju, pet objektov pa izven zazidalnih okolišev. Izvršni svet je sprejel sklep, da je potrebno te objekte odstraniti.

Ker število kršiteljev tudi v letošnjem letu ne upada, je prav gotovo nujno odločnejše ukrepa.

B. Z.

Jože Lampret

Srečanje z borcem

Petošolci smo z veseljem pričakali borca NOB Staneta Podvinška. Z zanimanjem smo prisluhnili njegovi pripovedi. Najprej nam je povedal, da je bil njegov oče predvojni komunist. Bil je prvoborec in se je vključil v Saleško četo, ki jo je vodil Miha Pintar — Toledo. Po zdesetkanju se je ta četa priključila Pohorskega bataljona. V Pohorskem bataljonu se je uspešno boril in je postal komisar 2. čete. Padel je pri njegovem uničenju.

Tudi njegova mama je odšla v partizane. On je moral k svoji teti v Gaberke. Njegova mama je bila partizanka le 14 dni. Ni dobila orožja, ker ga je bilo premalo za vse. Z Marjeto Tekavec sta morali nekega dne opraviti pomembno nalogo in sta se na poti ustavili pri kmetu, za katerega partizani niso vedeli. Rekel je: »Jaz grem po vino v klet.« Hitro je odšel k sosedu in mu ukazal: »Pojdi takoj v Soštanj na policijo. Povej, da sta pri meni dve partizanki. Če ne greš, grem jaz jutri in bom povedal, da nisi hotel iti.« Nekoliko prestrašen se je odpravil kmet na pot, vendar ni izgovoril upanja, da bi se partizanki med tem rešili. Od kmetije do Soštanj je uro in pol hoda. On je hodil tri ure in je upal, da sta partizanki že odšli.

V hiši sta se partizanki že začeli

zahvaljevati in odpravljati. Vendarju je kmet zaklenil v sobo. Skočili sta skozi okno. On ju je čakal s sekuro v rokah. Podvinškovo mamo je zadel v glavo, tako da je bila mrtva. Marija Tekavec je bila ranjena in v nezavešči. Obe je izdajalec zvelkel na bližnjo jaso, kjer so ju našli Nemci. Naložili so ju na tovorni avtomobil. Zbrisali so sledi, da partizani ne bi odkrili izdajalca. Kasneje so tudi Marjeto Tekavec ustrelili.

Ko je sklenil pripoved o svoji mami, je spregovoril tudi o sebi. Bil je najmlajši sorojčec v Saleški dolini, star komaj 15 let. V Gaberkah so imeli šolo. Nemci so se vanjo naselili, okoli pa napeljali žico. Nekega dne pa so se šoli približali otroci in prerezali mrežo. Vendar tega niso mogli storiti neopazno. Nemci so jih pri delu zasačili, jih zbrali in jim ukazali, naj priskrbijo novo mrežo, drugače jih bodo zaprli. V bližini je bila še druga nemška postojanka. Fantje so se odločili, da si mrežo »posposodijo« kar pri njih. Sneli so jo in privlekli Nemcem v vas. Tako so jih dobro ukani.

Leta 1944 so ga ujeti in ga odgnali v Celovec. Tam so morali ujetniki pomagati kmetom. Maja 1944 so zapornike izpustili. Narediti so si morali tudi koleso, da so se lahko vrnili domov. Iz taborišča so jih spuščali v presledkih. Domov je prišel šele po osvoboditvi.

novinarji: S. b razreda OS Veljko Vlahovič Velenje

Prva brigadna konferenca

Center za mladinske delovne akcije pri občinski konferenci ZSMS Mozirje je v torek popoldne pripravil prvo konferenco mladinske delovne brigade Slavko Šlander. Brigadirji so najprej opravili zdravniški pregled, nato pa so se na seji seznanili z letošnjo akcijo Bela Krajina 81 na kateri bodo sodelovali. Pogovorili so se tudi o organiziranosti svoje brigade, z načinom življenja v brigadinskem naselju in izvolili vodstvo brigade.

20 let Gostinstva Velenje

Delavci velenjskega Gostinstva se bodo zbrali v torek, 7. julija ob 18. uri v prostorih skupščine občine Velenje. Ob tej priložnosti bodo proslavili 20-letnico obstoja hotela Paka Velenje in 21-letnico Kajuhovega doma Soštanj ter gostišča Pod gradom v Velenju. Med slovesnostjo bodo podelili tudi priznanje delavcem za dvajsetletno delo v omenjenih enotah.

Obveščanje v združenem delu

Komisija za obveščanje pri občinskem svetu zveze sindikatov Mozirje je v prostorih delovne organizacije Smreka podelila spominske značke 24 novim sodelavcem glasil delovnih organizacij. Vsi ti so se v okviru akcije »1000 delavcev-sodelavcev« opogumili in s svojimi prispevki obogatili svoja glasila ter sistem obveščanja znotraj in zunaj svojih temeljnih organizacij.

Ob podelitvi značk je predsednik komisije za obveščanje poudaril, da obveščanje, informiranje in sodelovanje delovnih ljudi in občanov v tem procesu sodi med temeljne vrednote naše družbe. Le dobro obveščeni delavci in delovni ljudje lahko ustvarjalno sodelujejo pri samoupravnem odločanju znotraj temeljnih organizacij in v širši skupnosti. Namen akcije »1000 delavcev-sodelavcev« torej ni bil le pridobivanje novih sodelavcev, pomembnejša je kakovostna preobrazba, ki je posledica akcije in jo še doživljajo vsi načini in oblike obveščanja v združenem delu.

Sodelovanje se s podelitvijo priznanj ševeda ne sme zaključiti, mora se nadaljevati in krepiti kar bo vsekakor prispevalo k boljšemu obveščanju in k boljšim samoupravnim odnosom. Stane Šmajš

Med učenci poklicne šole in delavci v samskem domu Rek Velenje

Rudarji so med sabo največji prijatelji

Said Muratbegović

»Rudarski poklic je eden najlepših poklicev,« so dejali moji sogovorniki v domu Rudarskega šolskega centra. »Deloglobokopodzemljisicer ni lahko, je tudi nevarno, zato pa so rudarji med sabo največji prijatelji. Zavedajo se, da bodo pri delu uspešni, da se bodo izognili nevarnosti, če bodo enotni. Enotni dosegajo tudi dobre rezultate. Skupaj se veselijo uspehov in skupaj praznujejo delovne zmate.«

Ko sem obiskala dom učencev Rudarskega šolskega centra Velenje, je bila večina učencev polno zasadenih. Pripravljali so se namreč na zaključne izpite, drugi pa na odhod domov, kjer bodo preživeli del letošnjih počitnic. Bili pa so tudi takšni, ki so se takoj po končanem šolanju zaposlili in so počivali po prvem opravljenem delovnem dnevu.

Moji sogovorniki so bili učenci poklicne rudarske šole, in sicer maturanti Said Muratbegović, Dragomir Rikanović, Muhamed Begić, Ferid Buljubašić, učenec drugega letnika Zoran Jovančič in učenca prvega letnika Kadrija Mehmedović in Muharem Beganović.

Izhajajo iz različnih rudarskih mest — Tuzle, Ugljevika, Srebrenice in Doboj. Rudarji so bili njihovi sorodniki ali pa starejši prijatelji. Nekateri

Dragomir Rikanović

so že imeli prijatelje, ki so v Velenju obiskovali poklicno rudarsko šolo, pa so tudi njih navdušili za ta poklic. Muharem Beganović je o tej svoji odločitvi takole pripovedoval:

»Ker sem živel v socialno zelo šibki družini, sem namreč rom, sem imel zelo slabe možnosti izobraževanja. V šolo sem hodil okoli deset kilometrov daleč in končal le sedem razredov osnovne šole. Tako nisem imel veliko možnosti izbire. V časopisu sem zasledil razpis za vpis v poklicno rudarsko šolo v Velenju, ki je nudil velike možnosti tudi socialno šibkim. Vpisal sem se, in bil ob prihodu v Velenje nad vse presenečen. Vsakdo si lahko predstavlja, kako je pri srcu 15. letnemu fantiču, ki mora z doma v povsem nov, njemu neznan svet, kjer niti jezika ne razume. Nekoliko lažje je bilo, ker sem imel tukaj prijatelja. Ta mi je pomagal, da sem se hitreje zvil v novo okolje. Poudarim pa naj tudi veliko ljubeznivost vzgojiteljev v našem domu. Povsem so mi nadomestili starše.

V začetku sem bil nekoliko nezaupljiv, pa so mi to oviro spretno pomagali premestiti in danes se že lahko obračam nanje z vsemi svojimi težavami, z vsako prošnjo. Zelo sem jim hvaležen. Hvaležen sem okoli, ki me je sprejelo medse, okoli, ki mi je, vsaj upam, če bom šolo uspešno končal in se posvetil rudar-

Muhamed Begić

skemu poklicu, omogočilo lepše in boljše življenje.«

Podobne so tudi zgodbe ostalih mladih fantov. Ko so se odločali za poklic rudarja, so to delo le bežno poznali. Prvi obisk v jami je bil zanje pravi šok. »Ko so nas prvič popeljali v jamo,« pripoveduje Said Muratbegović »me je bilo zelo strah. Groza me je bila, ko smo se z dvigalom spustili pod zemljo. Še huje je bilo, ko sem si ogledal delovišča. Groza me je bila, da bom vse življenje delal v teh temnih rovin, po obrazu in rokah prekrit z drobnim črnim prahom premoga. Pa ni bilo dolgo tako. Ko sem pričel opravljati redno prakso, ko sem se tudi sam vključil v delo, sem spoznal, zakaj rudarji že od nekdaj tako zelo cenijo to delo. Zakaj so svojemu poklicu skorajda obvezno zvesti vse življenje. Veže jih neizmerno prijateljstvo, ki ga ljudje v drugih poklicih ne poznajo.«

Poleg teoretičnega znanja, ki si ga pridobijo učenci v šoli imajo tudi redno tedensko prakso v jami, seveda šele takrat, ko dopolnijo šestnajst let. Prve ure dela v jami so za nekatere težke, drugi pa se delu takoj privadijo in ga vzljubijo. Svoj bodoči poklic je že vzljubil Zoran Jovančič, ki je prepričan, da bo vse življenje rudar. Navsezadnje pa so v tem poklicu tudi številne prednosti, poudarja. Ker bo

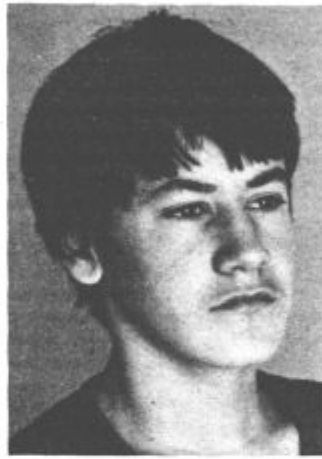

Ferid Buljubašić

delal v jami, si bo pokojnino zaslužil v tridesetih letih, vsako leto bo imel nekoliko več dopusta kot njegovi tovariši, ki so zaposleni drugje, pa tudi njegov osebni dohodek bo nekoliko višji. Dragomir Rikanović in Ferid Buljubašić sta se že zaposlila. »Zakaj bi izgubljala čas. Priprave na maturo nama ne bodo vzele toliko časa, da ne bi mogla delati. Dragomir je tisti dan, ko sem jih obiskala, delal ponoči. Prebudili so ga sredi počitka, zato je bil utrujen. Prvi nočni delovnik ga je precej utrudil, pa je bil vseeno zelo zadovoljen. Okolje, v katerem dela, mu je ugajalo in prepričan je, da bo svoje delo opravljal z velikim zadovoljstvom.

Moji sogovorniki so poudarili še, da se zelo veselijo trenutka, ko bodo skočili čez kožo in tako tudi uradno stopili v rudarski stan. Muharem Begić pravi, da je to nadvse slovesen trenutek o katerem sanjajo vsi učenci poklicne rudarske šole. Ponosen je, da bo tudi on, tako kot že leta in leta mnogi mladi dijaki pred njim, postal rudar.

Govorili smo še o življenju učencev rudarskega šolskega centra v Velenju. Kadrija Mehmedović meni, da imajo v domu organiziranih dovolj aktivnosti, v katere se lahko vključujejo in tako koristno porabijo svoj prosti čas. Dobro deluje mladinska organi-

Zoran Jovančič

zacija, ki usmerja tudi vse dejavnosti v domu. Skrbijo za družabno življenje, občasno imajo disko ples. Predvsem na kulturnem področju dobro sodelujejo z osnovno šolo Veljko Vlahović. Predsedstvo mladine doma sestavljajo predsedniki vzgojnih skupin. V posamezni vzgojni skupini pa delujejo higijenska komisija, komisija za medsebojne odnose in za učni uspeh. Udeležujejo se na športnem področju. Tako sodelujejo na številnih športnih tekmovanjih.

Mladi, ki živijo v domu učencev Rudarskega šolskega centra Velenje, si želijo več sodelovanja z drugimi mladinskimi organizacijami v občini. »Pri tem naletimo pogosto na odpor. Dogaja se, da nas okolje ne sprejme takšnih kot so. Mnogokrat so za to krivi nekateri nekulturni delavci iz drugih republik. Mi pa bi se prav radi vključili v novo okolje, prav radi bi zaživel v sožitju z ostalimi prebivalci Velenja. Ne smemo pa reči, da se nam to pogosto dogaja. Sploh ne, se pa zgodi in to je zelo boleče,« so dejali.

Za učence, ki obiskujejo poklicno rudarsko šolo, plačuje Rudnik lignita Velenje celotno oskrbo v domu učencev, prejemajo pa tudi študentsko, ki presega v tretjem letniku, če je učenec zelo uspešen, tudi dva tisoč dinarjev, seveda pa morajo zato

Kadrija Mehmedović

opraviti nekaj praktičnih ur v rudniku.

Iz pogovora z mladimi rudarji v domu rudarskega šolskega centra sem spoznala, da mladi fantje cenijo delo, ki ga bodo opravljali. Prepričljivi so bili z izjavami, da bodo rudarji do upokojitve. Rudarskega poklica ne vidijo v težavah, temveč predvsem v radostih, ki pravijo, da jih lahko občutijo le rudarji. »Rudarji so med sabo največji prijatelji. Drug drugemu pomagajo. Nikoli ne bi svojega prijatelja pustili v rovu, ne da bi mu pomagali, pa čeprav tvegajo zato tudi svoja življenja,« so poudarjali moji sogovorniki in bili pri tem resnično tako zelo prepričljivi, da sem jim kar malo zavidala, da bodo opravljali tako zelo lep poklic. Mira Zakošek

Muharem Beganović

Organizirano preživljati prosti čas

Velenje je za mnoge delavce, ki so prišli v naš kraj, drugi dom, na katerega pa se eni težko, drugi pa kar hitro navežejo. Priznati je potrebno, da jim pri tem v preteklih letih nismo bili v preveliko pomoč.

Nudili smo jim delovno mesto, pa posteljo in stanovanje v samskem domu, to pa je bilo tudi vse. Prosti čas so preživljali neorganizirano, prepuščeni sami sebi in tako so se zbirale tudi skupine, ki so

Jože Mirtič

pretežno del časa porabile za pikančevanje in razgrajanje. Mlad človek, ki v Velenju ni imel družbe prijateljev, je kaj hitro lahko zašel v slabo

družbo. Vse premalo pozornosti smo posvečali organiziranemu preživljanju njihovega prostega časa, saj so se pripravljali vključevati v različne aktivnosti in delovati na različnih področjih, če jih le povabimo. Mnogo enostavneje je, če se zadovoljimo s trditvijo, da niso pripravljeni delati pa čeprav vemo, da ni, tako da jih je potrebno le pravilno usmerjati.

To dokazuje klub, ki je pričel v samskem domu Rudnik lignita delovati pred pol leta. Življenje v tem klubu usmerja Jože Mirtič, referent za politično, kulturno in športno rekreacijsko življenje samskih domovih. Kljub temu, da je življenjska doba tega kluba razmeroma še zelo kratka, se že lahko pohvalijo z nekaterimi pomembnimi dosežki. Najbolj pomembno pa je nedvomno to, da se vse več delavcev zbira v klubskih prostorih in da se jih tudi vse več udeležuje različnih prireditve, ki jih organizirajo. Predvsem so to športna srečanja, pa kulturne prireditve in razne udarniške akcije. »V začetku je bilo težko,« pravi Jože Mirtič, »najprej si je potrebno pridobiti zaupanje fantov. Dokazati jim je potrebno, da si prizadevamo, da bi preživljali prosti delovni čas kar najbolj koristno in organizirano. Prve akci-

Novalija Muminović

je, ki smo jih pripravili, niso bile dobro obiskane, ugotovljamo pa, da se vsake naslednje udeležuje več fantov in to je že velik uspeh.«

Klub ima tudi za v bodoče pomembne načrte in ne dvomi, da jih ne bi uresničili. Pri tem pa upajo na vso podporo delovne organizacije rudnik lignita Velenje. Doslej so podporo imeli in upajo, da bo tudi v prihodnje tako. Prostor, s katerimi razpolaga klub, so čedalje bolj tesni, zato že razmišljajo o razširitvi. V samskih domovih je okoli 1300 delavcev, čedalje več pa jih tudi obiskuje klub. Žal pa je klub odprt samo v dopoldan-

skem času, potrebe pa kažejo, da bi moral obratovati neprekinjeno ves dan, pa tudi ob sobotah in nedeljah. To vprašanje nameravajo razrešiti v najkrajšem času.

V klubu samskega doma je bilo precej živahno. Fantje so brali časopise, igrali šah, namizni tenis, drugi so se pogovarjali. Zadovoljni so, da preživljajo prosti čas organizirano, da lahko neke posejedo, se pogovorijo in razvedrijo. O življenju v samskem domu in v Velenju sem se pogovarjala z nekaterimi izmed njih.

Novalija Muminović je v Velenju že tri leta. V rudniku dela kot nekvalificiran kopač.

Z delom, ki ga opravlja, je sedaj zadovoljen. Tudi na novo okolje se je že privadil. »V začetku pa je bilo težko, saj v Velenju nisem imel prijateljev,« je povedal »Okolje, v katerega sem prišel, je bilo zame neznano. Še najraje sem bil v jami, kjer sem imel tovariše, v prostem času pa sem bil prepuščen sam sebi. Težko sem si pridobil družbo, prosti čas pa smo preživljali neorganizirano in mnogokrat nam je bilo dolg čas.« Tako pravijo tudi drugi fantje, ki so zvesti obiskovalci kluba.

Josip Merlak poudarja

prednosti, ki jim jih prinaša klub. Njemu Velenje sicer ni bilo neznano, saj je del svojega otroštva preživel tukaj, pa vseeno ob zaposlitvi v rudniku ni imel prave družbe. V klubu se udeležuje predvsem na športnem področju.

Vse kar je Meho Muminović, ki je prav tako nekvalificiran rudar, počel v prostem času, je bilo igranje nogometa, mnogokrat pa je bil tudi osamljen. Sedaj v takih trenutkih zaide v klub, kjer vedno najde kakšnega tovariša in skupaj preživita čas.

Zelo oživili so v zadnjem času tudi delo mladinske orga-

Josip Merlak

nizacije. Ta organizacija ima med drugim pomembno nalogo. Slehernega mladinskega doma želi pritegniti k sodelovanju in mu na ta način omogočiti, da bo prosti čas preživel koristno. Pri delu pa si želijo več sodelovanja širšega okolja, pri čemer so bili doslej še vse premalo uspešni.

»Mnogi naši vrstniki so slabo vplivali na mišljenje, ki ga imajo Velenjčani o nas in mnogi mislijo, da smo slabi. Prepričani pa smo, da ni tako in to jim bomo v prihodnje skušali dokazati s svojo aktivnostjo,« so sklenili naš pogovor.

Mira Zakošek

Meho Muminović

Med tekmovanjem

Civilna zaščita

Uspelo tekmovanje

Pred gasilskim domom v Šoštanju je bilo v nedeljo dopoldne občinsko tekmovanje desetih civilne zaštite. Udeležilo se ga je 17 ekip iz krajevnih skupnosti in organizacij z učenega dela. Tekmovanje so odlično pripravili in izvedli izkušeni gasilci s pomočjo občinskega štaba civilne zaštite. Pripadniki enot civilne zaštite so svoje sposobnosti letos preverili drugič zapored. Pokazali so dokajšen napredek, slabosti pa bodo z nenehno vadbo do tretjega tekmovanja zagotovo odpravili. Kljub temu, da je bila udeležba dokaj številna, so manjkale ekipe iz nekaterih večjih krajevnih skupnosti in delovnih organizacij, manjkali so predstavniki prosvete, pa skupščine občine in še kdo.

Je bila za njihovo neudeležbo morda kriva sončna in topla nedelja?

Rezultati: 1. Konovo 948,5 točke, 2. TGO Gorenje 1

935,3, 3. Šalek—Gorica 933,4, 4. TGO Gorenje II 924,4, 5. TUŠ 920, 6. Šentilj 909,1, 7. Gaberke 905,7, 8. Šoštanj 905,5, 9. REK 905,3, 10. Topolšica 903,1 itd.

L. Ojsteršek

Pripadniki enot civilne zaštite moziške občine so dobro usposobljeni

Mozirje

Elkroj najboljši

Na športnem igrišču v Korkarjah je bilo v soboto popoldne občinsko tekmovanje gasilskih enot civilne zaštite. Pomerilo se je 11 ekip iz krajevnih skupnosti in delovnih organizacij. Organizatorja tekmovanja sta bila občinski štab civilne zaštite in občinska gasilska zveza, z marljivim delom pa so k uspešni izvedbi tekmovanja največ pripomogli člani gasilskega društva Gorica. Vsi udeleženci so prejeli pismena priznanja, tri najboljše ekipe pa poleg tega še pokale.

Najboljša je bila ekipa Modne konfekcije Elkroj, drugi so bili pripadniki civilne zaštite iz Lesne industrije Gorenje-Glin Nazarje, tretje mesto pa sta si razdelili ekipi Nazarij in Ljubnega.

J. P.

Preverjanje znanja

Rezervni vojaški starešine moziške občine so pred nedavnim znova preverili svoje znanje in sposobnosti. Tokrat so se zbrali v Podvolovljeku, udeležba je bila dobra, prav tako rezultati preverjanja. Tisti starešine, ki se preverjanja zaradi objektivnih razlogov niso mogli udeležiti, bodo svoje sposobnosti preskusili naknadno.

V Podvolovljeku so se podali na 7 kilometrov dolg pohod, dokazovali svoje znanje v topografiji in v streljanju, v poznavanju načina vodenja splošnega ljudskega odpora v krajevnih skupnostih in v organizacijah združenega dela v miru, v izrednih razmerah in v vojni, med drugim pa so obravnavali tudi vojaško-politične razmere in odnose v svetu.

J. P.

Graška gora

Srečanje ansamblov

Na Graški gori bo 19. julija ob 14. uri že šesto tradicionalno srečanje narodno zabavnih ansamblov in malih vokalnih skupin, ki ga prireja Kulturno društvo Ivan Cankar iz Plešivca.

To društvo si je ob ustanovitvi zadalo nalogo, da organizira vsako leto na Graški gori prireditev, s katero bi obudili spomin na težke boje Stirinajste divizije na tem področju. Na Graško goro so želeli pritegniti kar največ prebivalcev naše doline in širše okolice. Odločili so se za organizacijo srečanja narodno zabavnih skupin in malih vokalnih ansamblov, saj so menili, da občani takšne prireditve radi

obiskujejo. V preteklih letih so na tem področju dosegli nepričakovane uspehe, saj so s svojimi prireditvami pritegnili na Graško goro mnogo več občanov, kot so pričakovali, pa tudi udeležba narodno zabavnih ansamblov in malih vokalnih skupin je bila precejšnja. Srečanja so se v preteklih letih udeleževali tudi naši rojaki iz tujine.

Več pozornosti bodo posvečali v prihodnje kvaliteti te prireditve. Prireditev nima tekmovalnega značaja, vsako leto pa izbirajo najboljšo pesem o Graški gori.

M. Z.

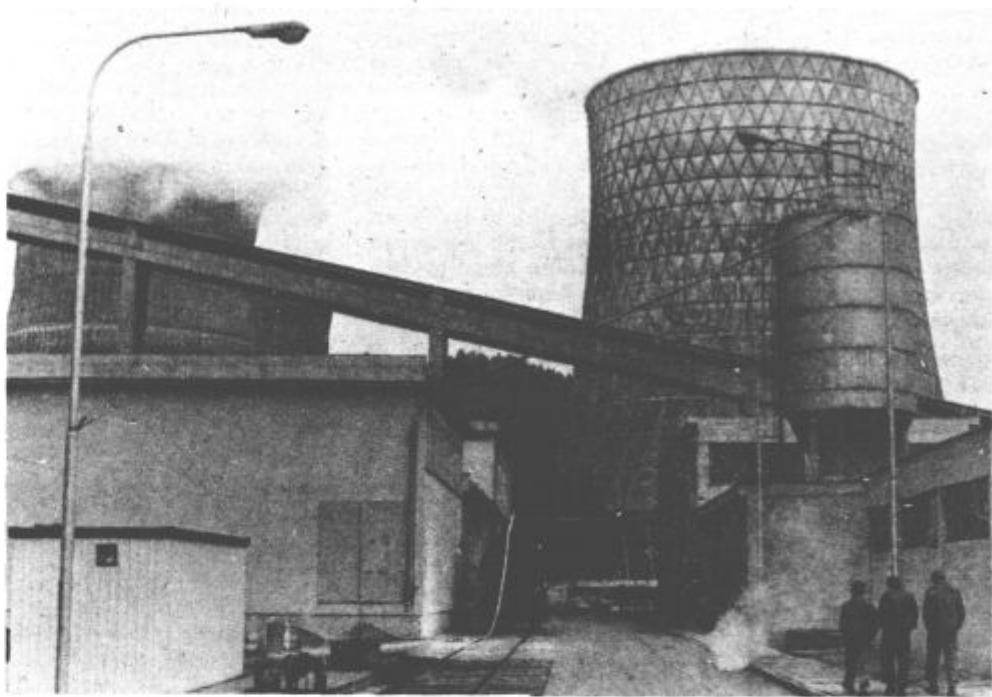

Prireditev pritegne na Graško goro vsako leto številne obiskovalce

**Vsem velenjskim rudarjem
in vsem delavcem Rudarsko elektro-
energetskega kombinata Velenje**

ČESTITAMO za 3. julij — praznik slovenskih
rudarjev in praznik delavcev
REK Velenje!

**Delavci, samoupravni organi in družbeno politične organizacije
TERMoelektrarn Šoštanj**

TERMoelektrarne Šoštanj

TOZD Termoelektrarna Šoštanj I

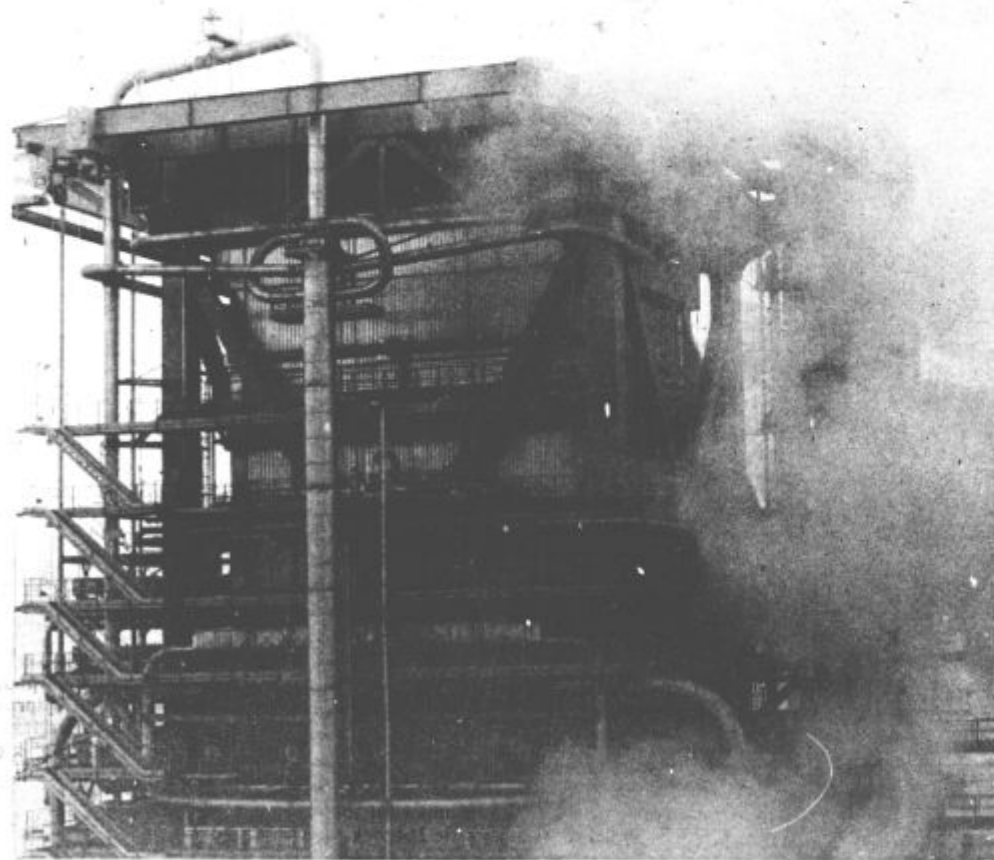
TOZD Termoelektrarna Šoštanj II

TOZD Vzdrževanje

TOZD Investicijski inženiring

Delovna skupnost skupnih služb

Delovna skupnost družbena prehrana

Sporočilo javnega tožilstva

Izplačevali nesorazmerno visoke zneske

Delavci uprave notranjih zadev Celje so v začetku tega leta odkrili več nepravilnosti pri poslovanju NK Rudar Velenje v preteklih letih. Pretekli teden je temeljno javno tožilstvo Celje — enota Velenje, vložilo obtožni predlog proti Dragani Rogič in Jožetu Suhljju zaradi kaznivega dejanja razpisništva na škodo družbenega premoženja.

Rogič in Suhelj sta bila v letih 1979 in 1980 predsednika izvršnega odbora NK Rudar. Obtožnica ju bremeni, da sta dopuščala oziroma nista zadržala izvrševanja nezakonitih sklepov IO NK Rudar Velenje, na podlagi katerih je klub izplačeval igralcem nesorazmerno visoke nagrade za uspeh v tekmovalstvu, premije za prestop oziroma za podpis pogodbe za prestop h klubu, odgovorna pa sta tudi za razpisniško trošenje družbenih sredstev za hotelske storitve igralcev v Velenju.

Iz sporočila javnega tožilstva je razvidno, da v NK Rudar niso spoštovali načel družbenega dogovora o statusu in spodbujanju vrhunskih športnikov v SFRJ, po katerem so lahko v letih 1979 prejeli športniki zveznega razreda, sem sočijo tudi drugoligaši, največ 4.701 novih dinarjev, v letu 1980 pa 5.700 novih dinarjev. Preiskava je ugotovila, da so v NK Rudar izplačevali nagrade igralcem v nesorazmerno visokih zneskih mimo družbenega dogovora. Pri tem pa je očitno, da so samoupravni akti NK Rudar Velenje nezakoniti v tistem delu, kjer določajo drugačen način grajevanja kot pa je za celo državo dogovorjeno v citiranem družbenem dogovoru.

Iz izbranih dokazov, izhaja, da je NK Rudar v letu 1979 izplačal igralcem nagrade, ki kar za 1.180.739 novih dinarjev prese-

gajo vsoto, ki bi jo lahko izplačevali po družbenem dogovoru o statusu in stimulaciji vrhunskih športnikov v naši državi. V lanskem letu pa je skupni znesek nezakonito izplačanih nagrad znašal samo v štirih mesecih, (to je od marca do junija) kar 1.156.985 novih dinarjev. Največ nezakonito izplačanih nagrad je bilo v letu 1979 v mesecu oktobru 269.975 dinarjev in v mesecu novembru 358.915 dinarjev. V letu 1980 maja 268.135 dinarjev in junija 577.700 dinarjev. Več kot očitno je, da nesorazmerno visoke izplačane nagrade za uspešno igranje nogometa v enem mesecu sploh niso primerljive z nagradami, ki jih prejmejo za enomesečno delo delavci na kateremkoli področju združenega dela.

V preiskavi so tudi ugotovili, da je NK Rudar izplačeval posameznim igralcem ob prihodu v klub tako imenovane pogodbene premije, ki so v drugi ligi preplačane. Tako so na primer enemu igralcu izročili nov traktor v vrednosti 37.809 novih dinarjev. Šestim igralcem in trenerju je plačal tudi selitvene stroške kar v pavšalnih zneskih in to od 10 tisoč do 100 tisoč novih dinarjev, kar je skupno zneslo 375.000 novih dinarjev. Le del teh zneskov so bili resnični selitveni stroški, sicer pa se že iz zaokroženih visokih zneskov vidi, da je šlo za plačilo prepovedanih premij v II. zvezni nogometni ligi ob podpisu pogodbe.

Poleg tega so v preiskavi tudi ugotovili, da je NK Rudar dokaj širokogrudno plačeval tudi račune za hotelske storitve, ki so jih koristili igralci. Najbolj izstopa primer, ko je klub poravnal hotelski račun v višini 51.851 novih dinarjev za daljše bivanje enega izmed igralcev in njegove žene v hotelu.

Kriminaliteta v občini Mozirje

Manj kaznivih dejanj

Celjsko temeljno javno tožilstvo je s svojo velenjsko enoto v lanskem letu obravnavalo 115 kaznivih dejanj s 130 storilci iz občine Mozirje. Med drugim so obravnavali 19 tatvin, 18 primerov ogrožanja javnega prometa s hudimi telesnimi poškodbami in 11 primerov z lažnimi posledicami, 11 gozdnih tatvin, 9 ponceverb, 7 primerov odvzema motornega vozila in prav toliko vlomnih tatvin, vsa ostala kazniva dejanja pa odpadejo le na posamezne primere. Pri tem je pomembno, da ubojev, ropov, hujšega gospodarskega kriminala in ostalih težjih kaznivih dejanj v občini sploh ni, ali pa se v posameznih primerih pojavljajo vsaki nekaj let.

V lanskem letu je število kaznivih dejanj v Gornji Savinjski dolini rahlo upadlo, vendar ta podatek ni najpomembnejši, ker se število že vsa leta izrazito malo povečuje ali zmanjšuje. Bolj pomembno je

Začasni svet OŠ BRATOV MRAVLJAK v ustanavljanju

OBJAVLJA

prosta dela in naloge

- 1 učitelja matematike in fizike, za določen čas od 1. 9. 1981 do 31. 1. 1982, s polnim delovnim časom, PU ali P;
- 1 učitelja slovenskega jezika za nedoločen čas, s polnim delovnim časom, PU ali P (stanovanje ni);
- 1 učitelja telesne vzgoje za nedoločen čas, s polnim delovnim časom, PU ali P (stanovanje po dogovoru);
- 1 učitelja glasbene vzgoje za nedoločen čas, s polnim delovnim časom, PU ali P (stanovanje po dogovoru);
- 1 čistilke za nedoločen čas, s polnim delovnim časom, z nastopom dela 1. 9. 1981, dokončana osemletka (stanovanja ni);
- 2 čistilki za nedoločen čas, s polnim delovnim časom, z nastopom dela 1. 8. 1981, dokončana osemletka (stanovanja ni)

Rok za prijavo je 15 dni po objavi, rok za obvestilo kandidatom pa 15 dni po preteku roka za prijavo. Prijave pošljite na naslov: VIZ Velenje, Vodnikova 3, 63320 Velenje (začasnemu svetu OŠ Bratov Mravljak)

Šport, telesna kultura in rekreacija

Zmagale igralke Labina

V Velenju je bilo te dni več športnih prireditev v počastitev dneva rudarjev in pod pokroviteljstvom rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje.

Ženski rokometni klub Velenje je organiziral v soboto Rdeči dvorani turnir, na katerem so poleg dveh ekip Velenja sodelovale še igralke Rudarja iz Labina, letošnje prvakinja v II. zvezni rokometni ligi — sever, kjer so igrale tudi Velenjčanke ter ekipa iz Zagorja. Pred začetkom glavnega turnirja so se gledalcem predstavile mlade igralke Velenja, Rezultati: Rudar Labina: Velenje II 34:11; Velenje I: Zagorje 31:9;

V tekmi za tretje mesto so nato igralke druge ekipe Velenja premagale Zagorje z rezultatom 18:13, v finalni tekmi pa Labinčanke prvo ekipo Velenja po nekoliko boljši igri z rezultatom 22:19.

Za najboljšo vratarko turnirja so razglasili Mirico Kmetič (Velenje), za najboljšo igalko Koilotovo (Rudar).

Po končnem turnirju je predstavnik Reka podelil ekipam priznanja in spominske rudarske svetilke, ter jih povabil, da se tudi naslednje leto udeležijo tega sedaj že tradicionalnega turnirja v počastitev dneva rudarjev in praznika delavcev velenjskega kombinata.

Prvi veterani rudnika lignita Velenje

V športnem parku pri velenjskem jezeru je bil prav tako v počastitev dneva rudarjev rokometni turnir, na katerem so nastopile veteranske ekipe Velenja, rudnika lignita Velenje, Raven na Koroškem ter Zagorje.

Rezultati: Ravne Velenje 18:14, RLV:Ravne 12:9, RLV:Rek Zagorje 26:13, Velenje:Rek Zagorje 14:13 Ravne:Rek Zagorje 17:15, RLV:Velenje 19:15,

Vrstni red: 1. RLV 6 točk, 2. Ravne 4, 3. Velenje 2, 4. Zagorje 0. Najboljši strellec je bil Anton Skornšek (RLV), najstarejši igralec pa Alojz Zapotnik 59 let iz Zagorja.

Šmartno — Rudar (Tr.) 5:4

Na nogometnem igrišču velenjskega Rudarja je bila preteklo soboto prijateljska nogometna tekma med igralci Šmartnega ob Paki, letošnjimi republikimi prvaki in nogometaši Rudarja iz Trbovelj. Tudi to srečanje je bilo v počastitev dneva rudarjev.

Tekmo so dobili Šmarčani z rezultatom 5:4. Gole za Šmartno so dosegli Hren, Rižner (avtogol). Omladič, Kodre in Prašnikar.

Rudnik lignita Velenje

n. sol. o., Velenje

RUDARSKO ELEKTROENERGETSKI KOMBINAT VELENJE

Rudnik lignita Velenje
Kadrovsko-spolni sektor

Razpisna komisija pri delavskem svetu TOZD Zunanja dejavnost

RAZPISUJE

dela in naloge individualnega poslovnega organa

VODJA TOZD ZUNANJA DEJAVNOST

Poleg splošnih pogojev, določenih z zakonom, mora kandidat izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da ima najmanj srednjo strokovno izobrazbo,
- da ima 3 leta delovnih izkušenj,
- da ima sposobnost dela z ljudmi, vodenja in organiziranja dela v TOZD,
- da je družbeno-politično primeren.

Kandidati naj vložijo pisne prijave na razpis z ustrezno dokumentacijo v roku 15 dni po objavi razpisa na naslov DO RLV, kadrovska služba, pod oznako „Za razpisno komisijo TOZD Zunanja dejavnost“, Prešernova 5, Velenje.

Izbran delavec bo imenovan za dobo 4 let. Prijavljene kandidate bomo pisмено obvestili o izbiri 30 dni po preteku razpisnega roka.

Zmagali so veterani rudnika lignita Velenje

Sindikavno prvenstvo v streljanju

Občinski svet zveze sindikatov Velenje je bil pokrovitelj občinskega sindikalnega prvenstva v streljanju z zračno puško, ki sta ga sicer vzorno pripravila komisija za delavske športne igre in strelska družina Mrož. Tekmovanja se je udeležilo 10 ekip v moški in pet v ženski konkurenci.

Rezultati: moški — ekipno: 1. RSC 716 krogov, 2. Gorenje 693, 3. TUS 665, 4. ESO 659, 5. TEŠ 634 itd.; ženske — ekipno: 1. TUS 382, 2. Vegrad 338, 3. RSC 303, 4. DPO 294 in 5. Modni salon 272 krogov.

Se posamični rezultati: moški — kakovostni razred: 1. Žučko (TUS) 365, 2. Pešar (Tiskarna) 362, 3. Bola (RSC) 360 itd.; rekreativci: 1. Osredkar (RSC) 355, 2. Satler (RSC) 347, 3. Šumah (ESO) 340 itd.; ženske: 1. Blagotinšek (TUS) 148, 2. Jurovič (RSC) 145, 3. Plešnik (TUS) 145 itd.

Kotalkarji za rudarsko svetilko

Kotalkarski klub „RUDAR“ Velenje bo ob pomoči rudnika lignita

OK ZSMS Velenje

Tekmovanje za Kajuhov pokal

Kot vsako leto je tudi letos v naši občini potekalo tekmovanje mladih v športu za Kajuhov pokal. Sodelovali so mladi iz krajevnih skupnosti, osnovnih in srednjih šol ter delovnih organizacij. Srečali so se v šestih športnih panogah: To tradicionalno tekmovanje je or-

ganizirala komisija za šport in rekreacijo pri OK ZSMS Velenje s pomočjo mladih iz osnovnih organizacij ZSMS (Desni breg Velenje in TEŠ — komisija za šport), namiznoteniškega kluba Tempo iz Pesja, strelske družine Mrož in šahovskega kluba Velenje.

Poseben poudarek vseh tekmovanj za Kajuhov pokal je množičnost. Žal pa so med osnovnimi organizacijami ZSMS tudi takšne, ki se tekmovanja sploh niso udeležile. Zato mora biti naša naloga tudi v prihodnje, še bolj širiti zanimanje za šport in rekreacijo med mladimi.

Rezultati množičnosti — Mladi iz krajevnih skupnosti: 1. Desni breg Velenje 110 točk, 2. Šoštanj 28 točk, 3. Škale 126 točk; mladi iz srednjih šol: 1. RSC Velenje (elektro — kovinarske šole) 16 točk, 2.—3. Dom učencev in Gimnazija Velenje 15 točk; mladi iz osnovnih šol: 1. Gustav Šilih 46 točk, 2. Karel Destovnik Kajuh 31 točk, 3. Miha Pintar Toled 28 točk; mladi iz delovnih organizacij: 1. Vegrad 22 točk, 2. TGO — hladilna tehnika 16 točk, 3. REK — zračne 12 točk.

Rezultati tekmovanj — mladi iz krajevnih skupnosti: 1. Šoštanj 178 točk, 2. desni breg Velenje 170 točk, 3. Škale 126 točk; mladi iz srednjih šol: 1. Gimnazija 49 točk, 2. RSC (elektrokovinarske šole) 43 točk, 3. Dom učencev 38 točk; mladi iz osnovnih šol: 1. Gustav Šilih 64 točk, 2. Miha Pintar Toled 63 točk, 3. Karel Destovnik Kajuh 56 točk; mladi iz delovnih organizacij: 1. Vegrad 525 točk, 2. TGO — hladilna tehnika 301 točk, 3. REK — jama Škale 214 točk.

Mala anketa

Juhej, začele so se počitnice

Šolska vrata so se končno zaprla. Začele so se brezskrbne počitnice, ki prinašajo toliko zanimivih in nepozabnih doživetij. Le kdo se jih ne bi veselil! Konec je zgodnjega jutranjega vstajanja, konec je strahu pred kontrolkami in hudimi učitelji, skratka začenejo se brezskrbni časi. Nabrati pa si je potrebno novih moči in kar najbolj brezskrbno preživeti proste dni. O počitnicah so nekateri osnovnošolci takole pripovedovali:

EDI KO-DRUN: »Uspešno sem zaključil 8. razred in se vpisal na šolo za avtomobilarje v Ljubljani. Odločil sem se, da bom en mesec počitnic izkoristil za delo, ostali čas pa bom preživel doma v Paki. Malo bom pomagal staršem pri domačih opravilih, prav gotovo pa mi bo ostalo tudi nekaj časa, ki ga bom preživel s prijatelji. V Paki imamo novo nogometno igrišče, kjer prav radi igramo nogomet.«

ANDREJA OVEN: »Obiskovala sem šesti razred. Moram reči, da je bilo preteklo šolsko leto prijetno. S sošolci smo bili dobri prijatelji, vseeno se zelo veselim počitnic. Nekaj časa bom preživela na morju in v hribih. Med počitnicami pa bom še več kot doslej kotalkala, v tem času pa se bom udeležila tudi nekaj tekmovanj.«

ROBERT ŽILAVEC: »Letos sem prvič obiskoval šolo. Bilo je lepo, bil pa sem tudi kar priden, saj sem izdelal razred s prav dobrim uspehom. Letošnje počitnice so zame prve. Zelo se jih veselim. Za nekaj časa bom odšel k stari mami v Mursko Soboto, kamor sedaj, ko sem šolar ne morem več tako pogosto.«

IRENA DŽORDŽEVIČ: »V šoli je sicer lepo, vendar počitnice so še lepše in prav vsi se jih veselimo. Za nekaj časa bo odšla naša družina na morje, ostali čas pa bom preživela doma in prepričana sem, da mi ne bo dolgčas. S prijatelji bomo igrali, če pa nam bo vreme naklonjeno, se bomo tudi kopali na bazenu.«

STANE DOLAR: »Ker imamo doma v Plešivcu nekaj zemlje, bom med počitnicami pomagal staršem pri delu. Seveda pa bo na pretek tudi prostega časa. S prijatelji se bom igral, prebral kakšno knjigo, za nekaj časa pa bom odšel tudi k stari mami.«

Počitnice bodo preživljali naši šolarji na različne načine. Mnogi pa bodo v tem času prepuščeni sami sebi. Še vse premalo je aktivnosti v katere bi se šolarji vključevali v počitniških mesecih. Pomanjkljivosti na tem področju so v preteklih letih odpravljala nekatera društva prijateljev mladine (žal pa ne mestna, kjer so otroci najbolj prepuščeni sami sebi), šole pa na svoje otroke v počitniških mesecih vse preveč pozabljajo.

Nagradna križanka

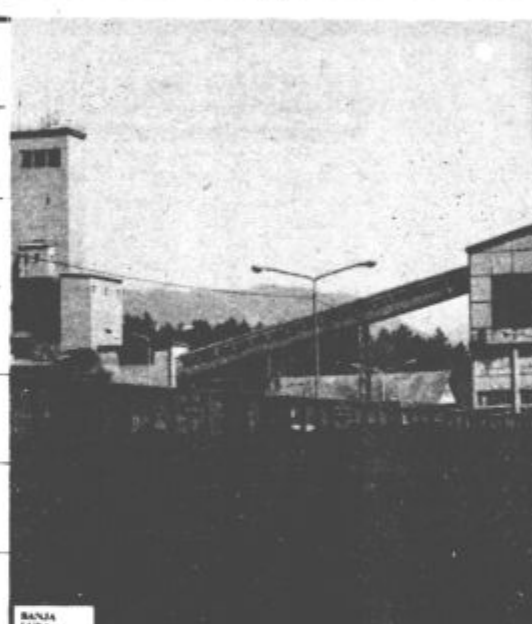
„3. julij“

Med reševalce, ki bodo pravilno rešili nagradno križanko Našega časa »3. julij« bodo razdelili 8 nagrad: 1. nagrada 300 din; 2. nagrada 250 din, 3. nagrada 200 din, 4. do 8. nagrada knjiiga.

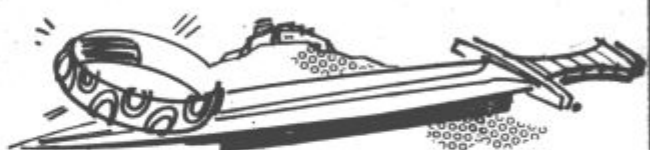
Rešitve (izrezane križanke) pošljite do 13. julija na

uredništvo Našega časa, 63320 Velenje, Foitova 10, z
oznako »Nagradna križanka«.

Želimo vam obilo razvedrila pri reševanju križanke in sreče pri žrebanju!

[illegible]**MARJAN
BREGAR**

ILIR SE VRAČA

6. Podoba matere se je boleče zganila v Kenovem spominu. Nikdar ni čutil njene topline, nikoli slišal njene besede. Umrta je ob porodu v bedni koči, ki sta jo postavila z očetom na jasi. V koči, ki je pravkar dogorevala streljaj od tod . . .

Ken se je stresel, kot da ga mrzi poslednji zimski veter, odvrnil je boleče misli in se spet potopil v zgodbo svojega življenja.

Prva leta življenja! Oče sedi pred kočo in ob njem je mali Ken. Knežji meč drži v drobnih ročicah. V dolino, nad Gradišče, maha z njim. »Takole jih bom, takole!«

Oče se smeje. Sinko spusti meč, steče za metuljem, se požene med borovnice, natrga gozdnih jagod...

Zdrav in krepak otrok je in očetu je lažje pri duši, kadar ga gleda. Upanje se vrača v njegovo srto srce: Ilirski rod bo maščevan s temi mladimi rokami!

Čas hiti in Ken odrasča kot hrast vrh gore. Njegovi vrstniki so jeleni, volkovi, medvedje. Njegov zajtrk, kosilo, večerja je divjačina z ognjišča, sok gozdnih sadežev, med divjih čebel. Njegova šola, telovadnica ali delavnica so gorska prostranstva. In ko slednjič stoji — odrasel mož — pred svojim očetom — mu ta z

Ostalo vemo: zima, očetovo hiranje in smrt na pragu pomladi.

Film pred Kenonovimi očmi se je dokončno pretrgal.

Za hip je mlad mož obsedel na skali. Še so ga priklepali na hladni kamen spomini, mu vezali mlade ude in mu jemali voljo, da bi se za vselej odtrgal od krajev, kjer je puščal vsa svoja živitja.

Sonce je že visoko prediralo oblake, ko se je slednjič spustil v hosto pod poseko, sprva trudno, nato vedno bolj živahno je meril pot v dolino.

Koledar

Petek, 3. julija — Tomaž
Sobota, 4. julija — Dan borca
Nedelja, 5. julija — Cirila
Ponedeljek, 6. julija — Marija
Torek, 7. julija — dan izgnancev
Sreda, 8. julija — Elizabeta
Četrtek, 9. julija — Veronika

Mali oglasi

PRODAM ZGRAJENO PRVO
ETAŽO stanovanjske hiše, z vso
dokumentacijo in priključki v Mi-
slinji — sončna lega. Splitska 13,
Velenje Salek — Gorica

MLAD PAR IZ LITIJE išče so-
bo v Velenju ali okolici. Boris
Jesenšek, Kidričeva 17 ali pod Si-
fro „Velenje“

PRODAM DOBRO OHRA-
NJEN MOTOR ZA ČOLN, enkrat
uporabljen. 10 KS, Peter Perc,
Jenkova 9 Velenje.

MLADA TRIČLANSKA DRU-
ŽINA išče neopremljeno sobo ali
vzame v najem manjše stanovanje.
Ponudbe pod šifro „sreča“.

UGODNO PRODAM SPAČEK
letnik 1975, registriran do 24. 11.
1981. Informacije na telefon 851-
764 zvečer.

IZGUBILA SEM URO z vgravi-
ranimi besedami: „Rek dvajset
let“. Pošteni najditelj naj jo vrne
na naslov Angela Gratej, Jenkova
9 Velenje.

PRODAM TV COLOR GORE-
NJE SELECTOMATIC, star 3
leta. Avguštin Arcet, Salek 78
Velenje.

PRODAM AVTOPRIKOLICO.
Mardžetko Veljka Vlahoviča 44 V.
nadstropje.

AVTO DELAVNICA V VELE-
NJU išče KV mehanika in PK
delavca za priuhtev. Takoj ali po
dogovoru. Tel. 850-745.

PRODAM TV COLOR IN
ŠTETILNIK GORENJE (2 plin,
2 elektrika) Vprašati na tel.: 850-
794, od 14.30 dalje.

KUPIM GRADBENO PAR-
CELO V OKOLICI VELENJA,
Gregica Lamešč, Kersnikova 15,
Velenje

PRODAM PHILIPS RADIO-
KASETIK (Spatial-stereo-av-
tomatic). Cena po dogovoru.
Bojan Stropnik, Foitova 6, Vele-
nje.

MOŠKI, STAR 55 LET, s
službo in premoženjem, išče
žensko s stanovanjem, ali za
večkratna srečanja. Ponudbe na
upravo lista pod šifro »VELENJ-
SKI RUDAR«

STAREŠO KMEČKO HIŠO
z gospodarskim poslopjem ob
prometni cesti, primerno za obrt,
prodam. Ivanka Vizovišek, Lož-
nica 16 pri Žalcu.

Dežurstva

Zdravniki v zdravstvenem domu
Velenje

Petek, 3. julija — dr. Gino Prenc
(dežurni), dr. Alojz Žičkar (pomo-
žni dežurni)

Sobota, 4. julija — dr. Gino
Prenc (dežurni), dr. Alojz Žičkar
(pomožni dežurni)

Nedelja, 5. julija — dr. Gino
Prenc (dežurni), dr. Alojz Žičkar
(pomožni dežurni)

Ponedeljek, 6. julija — dr. Majā
Natek (dnevna), dr. Lešnikova
(ponoči)

Zobozdravniki v zdravstvenem
domu Velenje

Sobota, 4. julija — dr. Miloš Le-
žajič

Nedelja, 5. julija — dr. Miloš
Ležajič

(Dežuren od 8. do 12. ure v zobni
ambulanti ZD Velenje, sicer v pri-
pravljenosti doma).

Zdravniki v zdravstveni postaji
Šoštanj

Petek, 3. julija — dr. Menih
Sobota, 4. julija — dr. Menih
Nedelja, 5. julija — dr. Menih
Ponedeljek, 6. julija — dr.
Menih

Veterinarji v veterinarski postaji
Velenje — sedež Šoštanj

Od petka, 3. julija do četrta, 9.
julija — dipl. vet. Peter Rihtarič,
Prešernov trg 7, Velenje.

Kino

REDNI KINO VELENJE

3. 7. — petek ob 18. in 20. uri:
LETALIŠČE 80 CONCORD —
ameriški akcijski. V gl. vl. Alain
Delon.

4., 5. soboto in nedeljo ob 18. in
20. uri: LJUBEZENSKE
ZGODBE V. DEL — zahodno-
nemški. V gl. vl.: Dekleta in
fantje ter njihovi starši

6. 7. — ponedeljek ob 18. in 20.
uri: CORLEONE — italijanski,
kriminalka. V gl. vloži: Giuliano
Gemma.

7., 8. 7. — torek in sredo ob 18. in
20. uri: PRVAKI NEBA —
ameriški avanturistični. V gl. vl.:
David Caradine.

9., 10. 7. — četrtek in petek ob
18. in 20. uri: DAMA KI IZGI-
NJA — ameriški, triler-komedi-
ja.

10. 7. — petek ob 10. uri: ČRNI
PANTER — hongkonški, karate.
V gl. vloži: Chen Sing.

KINO DOM KULTURE VELE-
NJE

9. 7. — četrtek ob 20. uri: JA-
GUAR — ameriški triler. V gl.
vl.: Joe Lewis, John Huston.

KINO ŠOŠTANJ

4. 7. sobota ob 19.30: CORLEO-
NE — italijanski, kriminalka. V
gl. vl.: Giuliano Gemma.

5. 7. — nedelja ob 17.30 in 19.30:
LETALIŠČE 80 CONCORD —
ameriški akcijski. V gl. vl.: Alain
Delon.

6. 7. — ponedeljek ob 19.30:
LJUBEZENSKE ZGODBE V.
DEL — zahodnonemški. V gl. vl.:
Fantje in dekleta ter njihovi
starši.

8. 7. — sredo ob 19.30: DAMA
KI IZGINJA — ameriški, triler-
komedijska. V gl. vloži: Eliot Guld.

KINO ŠMARTNO OB PAKI

3. 7. — petek ob 20. uri: LJUBE-
ZENSKE ZGODBE V. DEL —
zahodnonemški. V gl.: Fantje in
dekleta ter njihovi starši.

7. 7. — torek ob 20. uri: LETALI-
ŠČE 80 CONCORD — ameriški
akcijski. V gl. vl.: Alain Delon.

Gibanje prebivalstva

MATIČNI URAD VELENJE

POROKE:

Franc Černjak, roj. 1957, ko-
mercialni tehnik iz Lesičnega in
Sofija Šimič, roj. 1957, tehnična
risarka iz Velenja; Roman Gr-
madnik, roj. 1948, referent iz
Velenja in Anica Lednik, roj.
1963, kuharica iz Velenja; Slavko
Skale, roj. 1951, viličarist iz
Velenja in Đurđica Bakač, roj.
1962, varilka iz Velenja; Ivan
Borovnik, roj. 1955, laborant iz
Podkrajja pri Velenju in Dragica
Lipuš, roj. 1959, novinarka iz
Velenja; Ivan Hleb, roj. 1947,
inženir strojništva iz Velenja in
Vera Verbič, roj. 1957, gradbeni
tehnik iz Velenja.

UMRLI:

Hinko Arcet, rudar iz Šaleka
78, star 49 let.

Tovarna usnja Kamnik

TOVARNA USNJA Kamnik
TOZD USNjena KONFEKCIJA

Na osnovi sklepa OMRD TOZD Usnjena konfekcija

RAZPISUJEMO

prosta dela in naloge

2 TRGOVCA ZA TRGOVINO V VELENJU

Pogoji za zasedbo del in nalog so:

- poklicna šola trgovske smeri,
- najmanj eno leto prakse,
- trimesečno poskusno delo.

Prijave z dokazili pošljite v kadrovsko službo Tovarne usnja
Kamnik, Usnjarska cesta 8, Kamnik.
Razpis velja 15 dni po objavi.

RUDARSKI ŠOLSKI CENTER VELENJE
TOZD ELEKTRO-KOVINARSKÉ ŠOLE
TEČAJI ZA TUJE JEZIKE

Za šolsko leto 1981—82 razpisujemo naslednje intenzivne
tečaje s pričetkom 15. septembra 1981:

1. začetni tečaj nemškega jezika
2. nadaljevalni tečaj nemškega jezika 2. stopnje
3. začetni tečaj angleškega jezika
4. nadaljevalni tečaj angleškega jezika 2. stopnje
5. začetni tečaj slovenskega jezika
6. začetni tečaj francoskega jezika

Obseg 100 ure — 2-krat tri ure na teden. Konec predvidoma do 20.
januarja.

Cena za posameznike 4.000,00 din za začetni tečaj in 4.500,00 din
za nadaljevalni tečaj z izpitom.

Cena tečajev zaprtega tipa po naročilu organizacij združenega dela
je 90.000,00 din za začetni in 102.500,00 din za nadaljevalni tečaj
ne glede na število udeležencev.

Prijavite se lahko na Rudarskem šolskem centru v tajništvu, tozđ
Elektrokovinarske šole, vsak dan od 6. do 14. ure.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega sina,
moža in očeta

Branka Gregorca

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem
in znancem, ki so bili z njim zadnje ure, ga obdarili s cvetjem in
nam izrekli sožalje.

Vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti, se enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: žena Marija, hčerki Helena in Darja ter oče in mama.

KOMUNALNI CENTER p. o
VELENJE
Koroška 37 b

PONOVNO OBJAVLJA
proste delovne naloge ter vabi k sodelovanju več delav-
cev v vrtnarstvu

Delo se združuje za določen čas s polnim delovnim časom. Pismene
ponudbe sprejema kadrovska služba DO 15 dni po objavi. Pod-
robnejše informacije o delu lahko interesi dobijo v kadrovske
službi DO ali na telefon (063) 850-630.
Vse prijavitelje bomo o izbiri pismeno obvestili najpozneje v 30
dneh po objavi.

VIZ VELENJE
TOZD OSNOVNA ŠOLA ANTON AŠKERC VELENJE
Komisija za delovna razmerja

OBJAVLJA

prosta dela in naloge

HIŠNIKA

Pogoji:

- poklicna šola (strojni ključavničar, električar ali vodovodni
instalater)
- delo je za nedoločen čas s polnim delovnim časom,
- nastop dela s 1. 8. 1981, stanovanje je v šoli.

Rok za prijavo je 15 dni po objavi razpisa. Kandidati naj pro-
nji priložijo še dokazila o izobrazbi. Prijave pošljite na naslov:
VIZ Velenje, TOZD osnovna šola Anton Aškerc Velenje, Jen-
kova 2.

DO RSC VELENJE
TOZD INSTALACIJE

Po sklepu komisije za delovna razmerja

OBJAVLJAMO

prosta dela oz. naloge

1. MONTER ELEKTRO INSTALACIJ (10 delavcev)
2. MONTER TOPLOVODNIH IN VODOVODNIH INSTA-
LACIJ (10 delavcev)

Pogoji:

1. KV elektroinstalater
2. KV toplovodni oz. vodovodni instalater

Delo je terensko v Bosni in Hercegovini in Srbiji. Zaželjene so
delovne izkušnje. Ob nastopu dela je predvideno poskusno
delo.

Pisne vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev naslovite na
RSC Velenje, kadrovsko-socialni sektor, Prežihova 3, Velenje,
v roku 20 dni po objavi oglasa.

Na podlagi sklepa razpisne komisije TOZD Komerciala—PROMET
z dne 24. 6. 1981

PONOVNO RAZPISUJEMO

PROSTA DELA IN NALOGE

DIREKTOR TOZD KOMERCIALA—PROMET

Pogoji:

- kandidat mora biti državljan SFRJ
- imeti mora visoko izobrazbo ekonomske ali tehnične smeri
- 5 let delovnih izkušenj pri opravljanju del in nalog s posebnimi
pooblastili
- potrebno je znanje enega tujega jezika (angl. ali nemščina)
- uveljavljanje načela samoupravljanja in socialistične morale
- kandidat mora predložiti program razvoja tozđ Komerciala-
Promet.

Delovno razmerje se sklepa za nedoločen čas, mandatna doba je 4
leta. Stanovanja ni. Kandidati, ki izpolnjujejo pogoje, naj pismeno
vlogo z dokazili o izpolnjevanju pogojev naslove na kadrovsko-so-
cialno službo Rudarski šolski center Velenje, Prežihova 3, z oznako
»za razpis tozđ Komerciala—Promet« in to v roku 30 dni od objave
v časopisu.
O izbiri bodo kandidati obveščeni v roku 30 dni po preteku roka za
prijavo.

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi in mnogo prerani izgubi našega dragega moža in očeta

Karola Budna

urarja iz Žalca

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in vsem, ki
so ga pospremili na njegovi zadnji poti, darovali cvetje in nam izrekli sožalje.
Posebno se zahvaljujemo Ribiški družini Paka Šoštanj za častno stražo,
govornikom za poslovilne besede in duhovniku za opravljen obred.

Žalujoči: žena Marija, sin Pavel in vsi, ki so ga imeli radi.

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi dobrega moža, očeta, starega očeta, sina, brata in
svaka

Henrika Arceta

iz Velenja

se zahvaljujemo vsem, ki ste se spomnili nanj, ga pospremili na njegovi zadnji poti, nam izrekli
sožalje in darovali cvetje.

Žalujoči: žena Gustika, sin Roman z družino, mama in ostalo sorodstvo.

Srečanje prijateljskih mest Kragujevca, Mostarja, Splita in Velenja

Most prijateljstva je še trdnejši

Srečanja športnikov prijateljskih mest Kragujevca, Mostarja Splita in Velenja nimajo le športnega pomena, ampak na njih športniki in predstavniki mest izmenjujejo tudi mnenja ter izkušnje o delu, na primer, na področju telesne kulture, spoznavajo zgodovinske značilnosti mesta organizatorja srečanja, se seznanijo s sedanjim razvojem, seveda pa navezujejo tudi nova prijateljstva. Domov se nato vračajo bogatejši za vsa ta spoznanja, in za spoznanje, da je naša država resnično trdna skupnost bratskih narodov in narodnosti.

Organizator letošnjega srečanja je bilo Velenje. Prijatelji iz Kragujevca, Mostarja in Splita so prišli v središče Saleške doline v petek zvečer, kjer je zveza telesnokulturnih organizacij občine Velenje pripravila zanje nadvse lep sprejem v domu kulture v Velenju. V petek dopoldne so Velenjčani popeljali svoje goste na Graško goro, kjer so si ogledali spominski park,

poldne zbrali v krajevni skupnosti Konovo, kjer so za njih pripravili nekaj rekreacijskih vaj, v domu družbenopolitičnih organizacij pa so nato izmenjali izkušnje o rekreaciji v krajevni skupnosti.

Čprav je bilo srečanje zelo kratko-trajalo je le od petka zvečer do nedelje dopoldne — so se vsi vračali domov z zelo lepimi vtisi. Predstavniki Mostarja so takole dejali ob koncu srečanja: Srečanja mest-prijateljev so ena od tistih manifestacij, ki ni bila koristna le včeraj, ampak bo svoje vrednosti pokazala v predhodnje. Mi si bomo prizadevali in storili vse, da ta srečanja ohranimo in jih negujemo tudi v prihodnje, da jih vsebinsko vsako leto bolj obogatimo, vse v cilju prijateljstva, bratstva in enotnosti mladih teh štirih mest. Navdušeni smo nad Velenjem, njegovim izgledom, predvsem pa nad ljudmi in gostoljubnostjo, ki so nam jo izkazali. Tudi o krajevni skupnosti Konovo lahko rečem vse najlepše. Brez pretiravanja lahko trdim, da je to ena izmed krajev-

ljudi do nas. Srečanja je treba negovati tudi v prihodnje, saj je to eden od najlepših načinov širjenja bratstva in enotnosti med našimi narodi in narodnostmi, da se še bolj med sabo spoznamo, spoznamo naše navade naše delo.

Tudi predstavniki Kragujevca so odšli domov z nadvse spodbudnimi spoznanji: „Mislimo, da ste pri vas veliko naredili pri razvoju rekreacije v krajevni skupnosti. Moramo povedati, da imamo tudi pri nas, na območju vsake krajeve skupnosti različne objekte za rekreacijo; to so objekti za male športe, nogometna igrišča in športne dvorane oziroma telovadnice. Pri vsaki osnovni šoli imamo telovadnice. Že pred nekaj leti smo na samoupravni telesni kulturni skupnosti v našem mestu zahtevali, da se nobena šola ne more graditi brez načrtovane gradnje športne dvorane, pri starih šolah, ki teh dvoran nimajo, pa jih je treba zgraditi. Gradnja rekreacijskih centrov v krajevni skupnosti, kot je to primer v Velenju, je prava pot, ki bo omogočila, da se bodo lahko ukvarjali delovni ljudje po opravljenem napornem delu z rekreacijo tam, kjer živijo in preživijo največji del časa po delu v tovarnah ali kje drugje.

Ta srečanja seveda niso zastoj in potrebna so tudi določena sredstva. Vendar menimo, da tudi v času stabilizacije opravičujejo organizacijo, saj se tako širi bratstvo in enotnost, poleg tega pa se vsi udeleženci vsakokrat seznanijo tudi z zgodovino, narodnoosvobodilnim bojem in drugimi značilnostmi kraja organizatorja. Tako smo tukaj v Velenju odšli tudi na Graško goro, kjer smo se poklonili padlim obreem za svobodo, podrobno pa smo se seznanili tudi z junaškimi boji borcev XIV. divizije na tej gori.

Seveda smo ob koncu vprašali za mnenje še predstavnike Velenja, kot organizatorje letošnjega srečanja: „Med pogovorom v krajevni skupnosti Konovo se je pokazalo, da smo v občini na pravi poti, ker dajemo v enako-

Gostitelji so za planince pripravili tudi kombi, če bi morda opešali. Seveda ni bil potreben, ker so se vsi hoteli nadihati svežega planinskega zraka. Zlasti so bili navdušeni Splečani in predstavniki Mostarja, ki so venomer ponavljali, da tako »divnih planin« pri njih ni.

pravni položaj množično s tekmovalno dejavnostjo s tem, da dajemo sredstva za to v razmerju 50:50. Srečanje je resnično preseglo naša pričakovanja. Ohranili smo prvotno podobo, ki se je krepila in razvijala na višji ravni, tako da smo ob srečanjih v delovnih organizacijah in krajevni skupnosti izmenjali izkušnje od čisto telesnokulturnih, strokovnih do družbenopolitičnih. Ponovno smo skupno potrdili, da je tisti človek, ki se aktivno ukvarja s katero koli telesno kulturno dejavnostjo, že po naravi zdrav, vder, poln vere v sočloveka in skupnost, poln načrtov ter hotenj.

Na srečanju je bilo izrečenih vrsta pobud, med drugim tudi ta, da bi sčasoma razširili krog sodelujočih mest na osem; tako da bi bile zastopane vse republike in pokrajini, kar bi resnično pomenilo nadaljnji korak k razvijanju bratstva in enot-

nosti med našimi narodi in narodnostmi. Ob koncu lahko zapišemo, da so predstavniki vseh štirih mest nadvse zadovoljni sklenili sicer kratko,

vendar zelo plodno srečanje. V nedeljo okrog opoldneva so si pred odhodom zaklicali: na svidenje prihodnje leto v Splitu.

S. Vovk

Najprej so morali narediti smetano in jo nato pojesti. Tudi v tej igri je bilo smeha na pretek

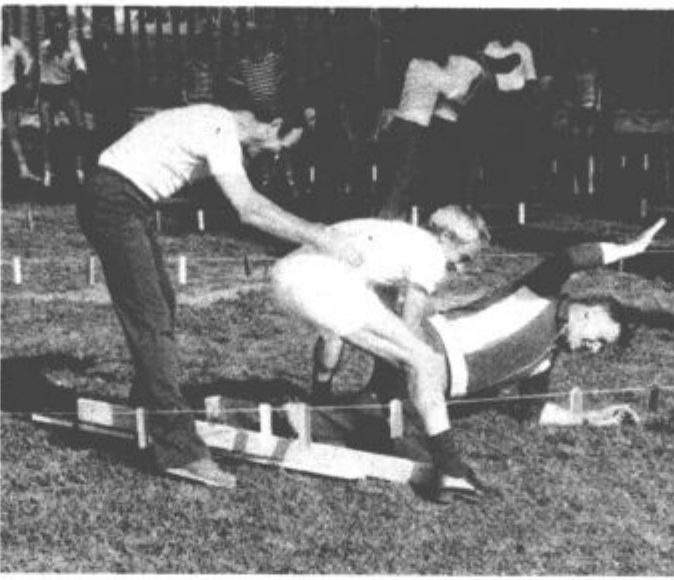
prvoborec Milan Pugelj iz Soštanja pa jim je spregovoril o junaških bojih slavne XIV. divizije. Z Graške gore so planinci iz posameznih mest nadaljevali peš pot proti Paškemu Kozjaku, drugi pa so se vrnili nazaj v dolino, kjer so se začela športna srečanja.

V letošnjih srečanjih so prevladovala rekreacijske igre. Tako so Kragujevčani odigrali tekmo v malem nogometu z delavci Gorenja, predstavniki Mostarja z Vegradom in Spli., z ekipo Rudnika lignita Velenje. Ženske so odšle premagovat ovire na velenjski trim stezi, nato so pokazale v velenjskem bazenu, katera bolje plava, na Trebeliškem so se nekateri tekmovalci in tekmovalke preizkusili v teku v krosu na 3.000 m dolgi progi, vmes pa so morali še streljati z malokalibrsko puško na gibljivo tarčo.

Predstavniki vseh mest so se po-

nih skupnosti, ki je resnično zelo veliko naredila na področju rekreacije za krajane in takšno bi si mi v Mostarju prav gotovo želeli imeti. Med pogovorom o rekreaciji v krajevni skupnosti smo se prepričali, da v velenjski občini delajo sistematično, da je človek v ospredju, da se pripisuje izreden pomen telesni kulturi kot sestavnemu delu življenja.

Predstavniki Splita pa so takole strnili svoje misli o četrtem srečanju prijateljskih mest: „Srečanja naših mest so zelo pomembna. V razvoju telesne kulture sploh v Jugoslaviji bi si morali prizadevati, da bi se čimveč mest vključilo v takšno zvrst iger, kajti rekreacija je zelo pomembna, saj omogoča delovnemu človeku, našemu občanu, človeku, ki je v upokoju, da svoj prosti čas preživi čim lepše, čim bolj prijetno. Tukaj smo bili zlasti navdušeni nad odnosom

Smučanje je Splečanom, razumljivo, šlo slabo od rok.

Udeleženci letošnjega srečanja

Taborniški praznik v Šmartnem ob Paki

Tri delovna desetletja

Taborniki odreda Hudi potok iz Šmartnega ob Paki so skupaj z mnogimi drugimi krajinami in gosti minulo soboto nadvse slovesno praznovali 30. obletnico delovanja. Ta visok in pomemben delovni jubilej so počastili z razvijanjem odredovega prapora, svečanost pa združili z »veselimi vaškim igrami.« ki so jih prvič pripravili že lani.

Taborništvo je v Šmartnem ob Paki pognalo prve korenine že pred letom 1951, ko so se takratni taborniki (bilo jih je blizu petnajst) poimenovali v Kajuhovo četo. Ta četa je bila tudi ena izmed soustanovitelj taborniške zveze Slovenije, ki letos prav tako praznuje tri desetletja delovanja. »Delovni pogoji v tistem času se zdale niso bili tako ugodni kot danes, saj ni bilo na voljo nikakršne literature ali opreme,« je v slovesnem nagovoru o zgodovini odreda med drugim dejal starešina Franc Kacičnik. »Z ustanovitvijo zveze so se stvari pričele premikati na bolje, vendar smo se še vedno morali največ naslanjati na lastne moči in svojo iznajdljivost. Tudi v Saleški dolini so velenjski, soštanski in šmarški taborniki vse bolj opozarjali nase, največji razcvet pa je taborništvo v velenjski občini doživelo po ustanovitvi občinske zveze tabornikov Velenje. Od vsega začetka je bila ena naših temeljnih delovnih usmeritev skrb za vzgojo in pridobivanje novih mladih članov. Tonam je precejšnji meri tudi uspelo, saj smo število članstva od začetnih petnajst tabornikov povečali na skoraj 150, kolikor jih odred šteje danes. Sprva smo imeli pri vzgoji mladih

članov nemajhne težave z usposabljanjem vodnikov, s pomočjo občinske zveze in sosednjih odredov pa smo rešili tudi te probleme. Danes imamo v odredu dovolj vodnikov, ki uspešno opravljajo delo v posameznih vodih. Poleg mladih tabornikov pa smo uspeli k delu pritegniti tudi več starejših občanov, ki s svojimi izkušnjami izdatno prispevajo k razvoju naše dejavnosti. Taborniški odred Hudi potok iz Šmartnega ob Paki se je v treh desetletjih svojega obstoja uveljavil kot pomemben dejavnik življenja in dela v krajevni skupnosti. Taborniki najtesneje sodelujejo z vsemi organizacijami in društvi v kraju in se redno vključujejo v najrazličnejše akcije, ki jih pripravljajo v Šmartnem in okolici. Eden zadnjih primerov takega uspešnega sodelovanja je bila tudi zadnja skupna vaja enot civilne zaštite, ko so združeni tudi na tem področju pokazali dobro pripravljenost.

Po svečanosti, na kateri so razvili odredov prapor, so taborniki iz Šmartnega pripravili vesele vaške igre, ki so že lani vzbudile nemajhno pozornost Šmarčanov in okolišanih. Tudi letos je šaljivo tekmovalje ekip posameznih vaških odborov krajeve skupnosti Šmartno ob Paki povzročilo precej zabave tako med gledalci kot tudi tekmovalci. Po štirih zanimivih disciplinah je v skupnem seštevku prvo mesto osvojila ekipa Paške vasi pred Rečico, Malim vrhom, Šmartnim, Velikim vrhom in Gorenjem. Posebno pozornost pa je vzbudilo vlečenje vrvi, kjer je letos slavila ekipa Šmartnega.

J. K.

Razvili so tudi prapor

nama

Vse blago
v eni hiši!

Veleblagovnica **nama**
VELENJE